

veto

nummer 25

22 maart 1999

Jaargang 25 - 1998-1999

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Proffen en politiek:
verpleegster Fatiha
Dahmani (Agalev)**

p. 5

**Dubbelinterview
Loeckx en
Laermans**

pp. 6-7

**Tentoonstelling
Anne Frank
in Supercity**

p. 9

Apatie of afwijzing?

Politika-verkiezingen ongeldig: te weinig stemmen

Afgelopen donderdag om middernacht verklaarde het kiescomité van Politika verrassend de stemming ongeldig. Slechts 23,5 procent van de studenten sociale wetenschappen bracht zijn stem uit. Lang niet genoeg om het kworum van 28 procent (of 372 stemmen) te halen. De meningen over en appreciaties van de uitslag mochten dan al verdeeld zijn, iedereen vroeg zich af hoe het zover kon komen. Het kiescomité vertaalde haar frustratie al in een open brief (zie pagina vier).

De Politika-verkiezingen waren lang niet zo spannend als de afgelopen twee jaar, toen telkens twee aan elkaar gewaagde ploegen het tegen elkaar opnamen. Daarbij ging de overwinning steeds naar de ploeg die voortbouwde op de uitdurende presidiumploeg. In het academiejaar 1996-'97 haalde P-Team het van Palm. Een jaar later vloeide uit presidiumploeg P-Team Steam voort. Die ploeg haalde het van Disco, een ploeg die op haar beurt uit Palm voortkwam. Ook de huidige kandidaat kringcoördinator Stefaan Decapmaker vormde met Omega een team dat deels bestond uit regeren- en leden van de kring. De opvolging van Disco verliep moeizamer.

Les

De meeste Disco-studenten zitten dit jaar in hun laatste jaar en konden zich niet meer engageren in een serieuze ploeg. Twee onder hen — Tom Vander Steene en Hans Lambrecht — richtten de zweemploeg Stem op om het "democratisch gehalte van de kringverkiezingen aan te klagen," aldus hun pamflet. Ze wezen de studenten sociale wetenschappen erop dat de stemmen voor een lolploeg automatisch naar de enige serieuze ploeg gaan. De stemmen voor de lolploegen helpen de serieuze ploeg het kworum halen. Als de kiezer zijn onmin met Omega wilde te kennen geven, was niet gaan stemmen incontournable. Het effect van Stem mag niet overschat worden, maar appelleerde zeker aan bestaande kritieken. Bij navraag in de wandelgangen — lees studenten die met geen enkele ploeg iets vandoen hadden — was een zeker ongenoegen merkbaar.

Een aantal studenten klaagt over de informatiedoorstroming en het gebrek aan inspraak. Zo wordt er verwezen naar de beslissingen die genomen worden in de vertegenwoordigende organen — ondermeer de Permanente Onderwijscommissie, Sociale Raad en Kringraad. "Het is toch zo moeilijk niet om eens voor de aula te komen spreken," is een opmerking. De term 'klikjesvorming' is niet van de lucht, terwijl ook de Omega's sponsoring door

McDonalds hen stemmen gekost heeft.

Het kiescomité wees dan weer op de paradox van hun oproep. Het kworum is er precies om de verkiezingen genoeg democratische legitimiteit te geven. Is oproepen om niet te gaan stemmen dan niet die legitimatie ondermijnen? "Stel dat je tegen de serieuze ploeg bent, dan nog is het

dat een stemming voldoende legitimiteit heeft," aldus Koen Callens.

Dat alleen Stem ervoor gezorgd heeft dat het kworum niet gehaald werd, zou te veel eer zijn. Het feit dat de eerstekeuzers geen les hadden op de bewuste dag, heeft zeker een rol gespeeld. Ook het gebrek aan strijd tussen twee serieuze ploegen is een

vankelijke ontgoocheling al wat verwerkt. "Mijn eerste reactie was er één van totale desinteresse. Moeten wij een jaar voor Politika gaan werken, als Politika niet komt stemmen voor ons?" Op maandag tweëntwintig maart vergaderde Omega over de te hanteren strategie. Zeker is al dat ze "als één ploeg naar buiten zullen komen."

Gudrun heeft een Suffolk met een Texel gekruist. Een Lovenaar werd geboren, arm schap. Nu moet het melk krijgen van studenten, zelfs hun poep word nu door hen gewassen. Lees onze Western reportage op pagina acht. (foto Dirk Bernard)

je plicht om op een lolploeg of ongeldig te gaan stemmen," luidt het eensluidend bij Mattias Haesbrouck, Koen Callens en Roeland Smets — samen het kiescomité. Het viel het comité op dat er dit jaar weinig inhoudelijk campagne gevoerd is. Maar met die inhoud bemoeit het comité zich uiteraard niet. Het wil er alleen voor ijveren dat de studenten komen stemmen. Dat is ook de reden waarom het comité reageert met een open brief: "Wij willen onze bezorgdheid uiten over het resultaat. Wij hebben altijd geloofd dat sociale wetenschappen de maatschappijkritische richting bij uitstek was," aldus Koen Callens. Als het comité herkozen wordt zullen ze dan ook geen compromissen sluiten. "We gaan niet met de stembus naar de aula gaan zoals in een aantal kringen. Ekonomika geeft zelfs een welkomstpak als je gaat stemmen. Het is belangrijk

factor van betekenis. Het kiescomité merkt ook een sesuur op tussen kandidatuur- en licentiestudenten. "De licentiestudenten kennen de voorgeschiedenis van de twee ploegen, terwijl de eerstekeuzers zich al snel afvragen welk verschil hun stem uitmaakt als er toch maar één serieuze ploeg is," aldus Roeland. "De werking wordt als logisch ervaren. Iedereen vindt het normaal dat er een kursusdienst of studentenvertegenwoordigers zijn omdat die de voorbije twee jaar goed gedraaid heeft," aldus Mattias Haesbrouck.

Smokkel

Daar ligt de echte reden voor de oproep van het comité. De dreiging dat er volgend jaar geen kringwerking is bij Politika, is plots reëel. Kandidaat kringcoördinator Stefaan Decapmaker heeft de aan-

Het is van het academiejaar 1993-'94 geleden dat een tweede kiesronde nodig was bij de Politika-stembusslag. Toen slaagden één of meerdere fraudeurs erin om zo'n honderdveertig valse kiesbiljetten in de urne te smokkelen. Het huidige kiescomité is ondertussen ontbonden. De komende week moet een nieuwe verkiezingsdatum vastgelegd worden, en een nieuw comité gekozen worden. Bij de tweede ronde is een kworum niet meer nodig, al zal Omega zelf een kworum vooropstellen dat wellicht hoger zal liggen danachtentwintig procent. Een logische reactie die bij een afwijzing dramatische gevolgen kan hebben. "Een afwijzing is zeker een mogelijkheid en we houden er rekening mee. Als het resultaat hetzelfde is, zal ik mij terugtrekken. Dat heeft inderdaad dramatische gevolgen," aldus Decapmaker.

Benny Debruyne

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

FKK-subsidies

(1)

Op diegenen die er een radikaal-rechte ideologie op nahouden na, zal nagenoeg iedereen het er mee eens zijn dat vrijheid en gelijkheid de pijlers vormen van de democratie. Uit onderzoek blijkt echter dat, hoe wel dit waardenpakket doorgaans verbaal

onderschreven wordt, het zelden geïnternaliseerd is. Aan vrijheid hechten mensen doorgaans veel meer belang dan aan gelijkheid, wat betekent dat ze de eigen vrijheid blijkaar veel hoger waarderen dan die van anderen. Dit houdt in wezen het failliet in van het nochtans hoog in het vaandel gedragen humanisme ten opzichte van het destructief egoïsme.

Dit failliet wordt bovendien geïnstitutionaliseerd door de traditionele politieke partijen. Zij trekken hedentendage wel-

waar gemeenschappelijk ten strijde tegen het Vlaams Blok (dat de ongelijkheid promoot), maar hierdoor groeien ze noodgedwongen naar elkaar toe. Zo wordt een soort ideologische eenheidsworst gekreëerd waar niet meer tegenin mag worden gedaan. Een eenheidsworst die weliswaar gebakken wordt in het vet van de radikaal-rechte logika. Door zich in te schakelen in deze logika proberen ze immers terug aansluiting te vinden bij de naar het Vlaams Blok overgelopen kiezers. Heel wat onderzoekers hebben probeers aan te tonen dat deze aanpak fundamenteel verkeerd is. Deze aanpak zorgt er juist voor dat de logika achter dit radikaal-rechte gedachtegoed aanvaardbaar wordt gemaakt en buiten discussie wordt gesteld. Dit is een zware handicap in de strijd tegen radikaal-rechts. De strijd kan immers niet gewonnen worden zonder resoluut te breken met deze logika. Het is dan ook uiterst belangrijk dat er een consistente en radikale logika wordt ontwikkeld (mét populistische potentie) die gelijkheid mee integreert en die de dominante, egoïstische en ééndimensionale vrijheidslogika moreel onaanvaardbaar maakt.

Schijnbaar zijn de meeste politici zich niet bewust van deze noodzaak. De studen-

tenbeweging kennelijk evenmin. Getuige daarvan de subsidie-weigering aan onder andere SJW en het Komitee Tegen Uitwijzingen. Door dergelijke verenigingen — die een anti-autoritair gelijkheidsideaal promoten — niet te ondersteunen, maakt de studentenbeweging zich mede schuldig aan de bruine heropflakking en kiest ze ervoor mee te draaien in het anti-demokratische egoïsme. Men heeft nog steeds niet door dat het er in de te voeren strijd niet op aankomt radikaal-rechts achterna te huppelen maar de konfrontatie aan te gaan.

Bart Duriez, assistent Psychologie

FKK-subsidies

(2)

Met stijgende verbijstering las ik het artikel op de voorpagina van de vorige Veto. Niet alleen werd het homofobe en tot apartheid oproepende KVHV erkend, maar vier organisaties werden geweerd, vermoedelijk gewoon omdat ze links zijn. Op het MLB na, dat een stalinistische en dus ondemokratische organisatie is, kan Loko schijnbaar ondanks de "beter uitgewerkte procedure" geen sluitende reden geven om de drie andere groepen te weren. De SJW organiseert gratis films waarbij ze een introductie laten geven door bekende personen die met het onderwerp vertrouwd zijn. Zo was er een film over Noam Chomsky en was er iemand uit de media; en een documentaire over Vitrolles met iemand van Vaka/Hand in Hand. Ook organiseert SJW debatten, waarbij bekende personen uit allerlei politieke stromingen hun mening komen geven **vervolg op p. 10**

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

FKK-subsidies

De Algemene Vergadering (AV) van Kringraad besliste vorige week om vier vrije verenigingen (SJW, ALS, MLB en het Komitee tegen Uitwijzingen) geen subsidies toe te kennen. Wij van SJW (Socialistische Jonge Wacht) zijn verbijsterd over deze gang van zaken. Volgens het FKK-reglement, zoals goedgekeurd op de AV van Kringraad van acht mei 1998, zijn er zeven erkenningscriteria. Volgens deze moet een kandidaat-vereniging vrij zijn, een maatschappelijk doel nastreven, minstens één publieke activiteit per jaar organiseren, de mensenrechten respecteren, democratisch zijn, aan vrije ledenwerving doen en ten slotte minimaal een jaar actief zijn. Wij zullen in deze tribune aantonen dat onze niet-erkenning (net zoals die van de andere organisaties) niet op grond van deze objectieve criteria is gebeurd, maar wel op basis van een misprizien voor onze politiek-filosofische oriëntatie. Laten we echter eerst even de 'argumentatie' voor deze beslissing analyseren. SJW werd niet erkend omwille van criterium vijf aangaande het democratische aspect van onze vereniging, met de woorden van FKK: "U bent geen democratische organisatie (sic) en u hangt volgens de vergadering een geweldadig ideaal aan (sic)". Wat is volgens het FKK een democratische organisatie? Zonder dat deze opsomming beperkend is, houdt dit in dat de vereniging het voorbije burgerlijk jaar: geen offensief fysiek geweld heeft gebruikt, gepropageerd, of ertoe aanzet; geen standpunten ingenomen heeft noch documenten gepubliceerd of onderschreven, noch acties opgezet of ondersteund die onverenigbaar zijn met de Rechten van de Mens.

Elke vrije studentenvereniging wordt verondersteld democratisch te zijn, tenzij het tegenbewijs geleverd wordt (artikel twee, FKK-reglement). In het licht van deze laatste zin moeten wij ons eigenlijk niet verdedigen tegen Kringraad's aantijgingen: het is aan hen om een tegenbewijs te leveren aangaande ons democratisch karakter en hertoe bleken zij niet in staat. Toch zullen wij ons verdedigen tegen deze malafide aantijgingen omdat wij, als radikale democraten, diep geraakt zijn door deze leugens. Wij zijn één van de weinigen die schendingen van de mensenrechten en de democratische vrijheden konsekwent hebben veroordeeld, ongeacht het regime in kwestie, en haar ideologie. In tegenstelling tot sommige anderen: zo steunden de stalinistische partijen de 'socialistische' dictatuur (voor ons een kontradik-

tie in de termen) in de Sovjetunie, de Amerikaanse Staat ondersteunde in het verleden de neoliberale dictatuur van Pinochet en nu de Turkse staatsreiter tegen de Koerden.

Laten wij even dieper ingaan op de problematiek van het geweld. Sinds de heroprichting van SJW in 1979 is zij nooit in aanvaring met het gerecht gekomen, noch is er ook maar enige andere aanwijzing dat zij ooit geweld zou gebruikt hebben. Uit het Veto-artikel en uit de FKK-vergaderingen is gebleken dat het gebruik van het woord *sabotage* in ons FKK-dossier aanleiding heeft gegeven tot misvattingen. Men mag dit woord niet uit zijn context rukken. We propageren geen geweld en we gruwelen van zinloos geweld. SJW kijst voor de uitbouw van sociale basisbewegingen, massamobilisatie (zoals in de strijd tegen het racisme), burgerlijke ongehoorzaamheid, prikkaties en sabotage. Dit zijn actievormen. Wij geven toe dat het woord *sabotage* op zich voor interpretatie vatbaar is. In het licht van ons dossier moet sabotage dus gewelddoos geïnterpreteerd worden: hieronder vallen stakingen, boycot van het toerisme naar diktatoriale staten (Birma, Turkije), bezettingen van kruispunten door fietsers, enzovoort. Ook verwijt men ons dat wij door de Zapatisten of de Koerden te steunen, oproepen tot offensief geweld. Dergelijke misvatting komt enkel voor bij iemand die niet begrijpt wat democratie betekent. Democratie betekent immers de heerschappij van het volk. Als demokraten roepen wij de Koerden of de bevolking in Chiapas dan ook niet op tot gewapend verzet. De beslissing is aan hen hoe zij reageren op de staatsreiter vanwege het Mexicaanse of Turkse regime. Ook is er een zeer belangrijk onderscheid tussen gewettigde zelfverdediging en offensief fysiek geweld. Het was toch een bewuste keuze van Kringraad om het woord 'offensief' in het FKK-reglement op te nemen. SJW heeft in het verleden reeds meermalen (lezersbrieven in Veto en publieke activiteiten) gewezen op het feit dat de VN-conventies uitdrukkelijk het recht op verzet van onderdrukte volkeren erkennen.

Ook andere organisaties werden geweerd door de AV. ALS (Aktief Linkse Studenten) werd verweten dat zij maar één openbare activiteit met spreker hebben georganiseerd. Verder werd tegen het Komitee tegen Uitwijzingen ingebracht dat zij vluchtelingen aanzetten tot geweld, en dit enkel en alleen op basis van geruchten, zonder dat

de door het FKK-reglement vereiste bewijzen werden geleverd. Hieruit kan men konkluderen dat deze drie organisaties enkel en alleen geweerd werden omdat ze té links zijn, tegen het reglement in! Dit kadert in een ééndimensionaal, links-rechts denken dat tegenwoordig de bon-ton is onder zowel oude (CVP) als nieuwe (ID21) centristen. Wij hebben daarentegen altijd gesteld (zie vrije tribune Peter Tom Jones Veto jg 24, nr 14) dat politieke groeperingen slechts zinvol kunnen geanalyseerd worden in een multidimensionaal model: bijvoorbeeld met assen als economische gelijkheid, politieke vrijheid, houding ten aanzien van nationalisme, religie en ecologie. Van hieruit komt men niet tot simplistische opmerkingen zoals op de AV gehoord: "Vorig jaar hebben we extreem-rechts (NSV) uitgesloten, dit jaar pakken we de extreem-linksen aan".

Eerder werd gesteld dat SJW voor radikale, directe democratie is. Dit uit zich dan ook in onze interne werking waar er een kritische en open discussiefeest heerst. Iedereen die onze publieke activiteiten volgt (dit jaar een gemiddelde opkomst van ongeveer zestig mensen), kan hiervan getuigen. SJW is geen ideologische bunker die in haar eigen Groot Gelijk geloof, maar gaat uit van de complexiteit van de maatschappij. Onze stroming komt historisch voort uit de linkse oppositie onder Stalin, die dikwijls als 'trotskistisch' wordt bestempeld. Trotski is slechts één van de ideologen van het anti-stalinistisch verzet. Personenkultus kunnen we missen als de pest. Ook probeert SJW nieuwe evoluties op maatschappelijk en filosofisch vlak op de voet te volgen. Daartoe volstaat een opsomming van de thema's waarmee wij bezig zijn: bevrijdingsecologie, sociaal feminisme, de macht van de media, derdewereldproblematiek, internationale solidariteit, democratisering van het onderwijs, vrije meningsuiting, enzovoort. Laten we eindigen met onze radikale visie op de vrije meningsuiting. Vrije meningsuiting moet per definitie absoluut zijn. Alle ideeën, vooral die waarmee men niet akkoord is, moeten getolereerd worden. Zoniet leidt dit tot pure willekeur. Wie heeft immers het recht om te bepalen welke opinie aanvaardbaar is en welke niet? Wat echter niet getolereerd mag worden, is het gebruik van geweld om een opinie aan iemand anders op te leggen. Dit is immers in strijd met de vrije meningsuiting zelf.

Johan Van den Broek, namens SJW

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

Claus krijgt op de vooravond van zijn zeventigste verjaardag literatuurprijs. • Dixit: 'Dit is slechts een uitdaging om er harder tegenaan te gaan'. • Iedereen die Claus kent weet dat hij nog geen deuk in een pak boter kan slaan. • Vooral Harry 'ik-kook-met-olijfolie' Mulisch. • Tom Layone bevestigt 'De Geruchten'. • De Rijkswacht, ook wel gekend onder de naam 'Het verdriet van België' trekt 'Ten oorlog' voor een hoger loon. • NSV verzorgde de veiligheid • De Vlaamse jongere mag van bil gaan vanaf veertien, de 'Ontdekking van de Hemel' komt dichterbij • Tom Layone bevestigt ook die geruchten • Studio Kt verdwijnt na mei van de buis • vervangen door porno aldus Bert De Graeve • VT4 aandeel keldert • Europese Commissie wordt naar huis gestuurd, 'Alles moet weg' • Miet Smet en Cresson dalen dat het om koopjes bij Gucci ging • André Tchmil wint Milaan-San Remo • U mag zeker zijn, die weet zeker van niets • Ballon vliegt rond de aarde • De helium vervangen door het ego van Claus bleek de beslissende truuk te zijn • Mulisch pleegt aanslag op dit rekord • Met mijn ego vlieg je naar Mars • 'Met mijn intellect naar euh...' dixit Joyce De Troch • Waar ze ook naar toe vliegt, 6 de chinezen laten haar er niet door • Iets met een boycot op Opium vernamen wij • En Moeskroon verliest helaas van Genk • Niet dat het u een zak kan schelen • In dezelfde categorie: deUS heeft een nieuwe CD uit • Clouseau ook • So what? • Koerden vieren nieuwjaar • De Turkse staat vergast hun op een eigen soort vuurwerk • Serviërs hoeven hiervoor geen nieuwjaar • Kosovaarse dankbaarheid is dan ook onbeschrijfelijk •

JO MEUWISSEN

Alle verhuur Video-, klank- en lichtmateriaal Videoschermen tot 4 m DISCOBAR EN CD'S met of zonder D.J. KARAOKE (1.500 titles)

016/201.301

(advertentie)

Colloquium over de kloof tussen secundair en hoger onderwijs

“Alsof gras sneller groeit door eraan te trekken”

Elf jaar geleden startte de KU Leuven met een project voor eerste-jaarstudenten, het zogenaamde Open Jaar. Het biedt nieuwe studenten de mogelijkheid om hun definitieve studiekeuze grondiger voor te bereiden, maar ook om zich diepgaander te bezinnen over hun intellectuele en algemene vorming. Afgelopen woensdag werd er rondom dit Open Jaar een colloquium georganiseerd onder de noemer ‘De ontbrekende schakel’, oftewel de kloof tussen middelbaar en hoger onderwijs.

De ietwat mysterieuze titel verwees niet naar een mogelijke communicatiestoornis of toekomstige zoektekste binnen de studentengroep van het Open Jaar, maar belichtte meteen de fundamentele wortels van het hele project: de kloof tussen middelbaar en hoger onderwijs en de manier(en) om die te overbruggen. Het colloquium had plaats in het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW), dat nauw betrokken is bij de organisatie van het Open Jaar. Het was dan ook dekaan Carlos Steel die op zijn typische goedlachse manier de toehoorders verwelkomde en het colloquium opende.

Onder die toehoorders bevonden zich overigens enkele tenoren van de Leuvense universiteit en van het onderwijsdebat in Vlaanderen. Zo waren onder meer ere-rector Roger Dillemans en huidig vice-rector Herman De Dijn van de partij. De organisatoren mochten dan wel openlijk hun tevredenheid uiten over de aanwezigheid van deze prominenten, voor het publiek bracht dit weinig zoden aan de dijk. Immers, zowel Dillemans als De Dijn hadden nog andere verplichtingen en moesten het colloquium noodgedwongen verlaten vooraleer het publieke debat kon beginnen.

Nochtans had vooral ere-rector Dillemans ongetwijfeld enkele nuttige verhelderingen kunnen geven bij pregnante vragen die werden opgeworpen. Zo vroeg panellid Roefiaers (Ufsia en stuurgroep Open Jaar) zich af waarom de maatschappelijke dimensie in het rapport-Dillemans enkel “beperkt blijft tot de vraag welke en hoeveel universiteiten de Vlaamse Gemeenschap zich kan veroorloven” en waarom de idee van een “propedeusejaar” zo snel van de agenda verdween”.

Het colloquium was opgedeeld in twee grote luiken: allereerst schetste een panel-

gesprek een aantal visies over de kloof tussen middelbaar en hoger onderwijs en na de koffiepauze kon het publiek tijdens een debat alle registers opengooien om vragen te stellen over de overbrugging van het probleem. Jammer genoeg verengden de bedenkingen vanuit het publiek zich snel tot het aanhalen van concrete situaties, zodat het debat op de duur volledig werd toegespit op de methoden van het Open Jaar. Moderator Erik Vanleuven deed nochtans verwoede pogingen om de gesprekken zo breed mogelijk te laten verlopen.

Het panel bestond uit vier personen, allen leden van de academische stuurgroep of de directie van het Open Jaar: professor Ignace Verhack (HIW), professor Hugo Roefiaers (jezuïet, docent aan de Ufsia), Didier Vandernickt (retorica-leraar in Turnhout) en Liesbeth Reekmans, die samen met moderator Erik Vanleuven het ‘directie-echtpaar’ van het Open Jaar vormt.

Kloof

Tijdens het panelgesprek mocht elke spreker een kwartier lang een uiteenzetting met zijn bevindingen geven, zodat het gesprek eigenlijk gereduceerd werd tot vier panellezingen. Het was professor Verhack die van wal mocht steken. Verhack beschreef de algemene probleemstelling en de kultuurfilosofische achtergronden van de kloof secundair-hoger onderwijs én van het Open Jaar. Eén van de belangrijkste knelpunten van onze tijd ligt volgens Verhack in “de overloze bedrijvigheid” waartoe onze samenleving vanuit haar immense kommersialisering oproept. “Onze tijd jaagt de mens voortdurend naar buiten” om de prestaties onophoudelijk te vergeloten. Aangezien de mens zichzelf enkel kan leren

Universiteiten moeten buigen voor de marktmechanismen en kunnen enkel nog “massaproducten” aanbieden

kennen in de omgang met de wereld, met dat ‘buiten’, moet men zich de vraag durven stellen of de wereld nog een betrouwbare spiegel vormt voor de mens. De hedendaagse maatschappij lijkt vervallen te zijn in een “nieuwe onoverzichtelijkheid”. In dit kader moet het Open Jaar worden gezien. Niet alle opinies zijn evenwaardig. De levenshorizont moet worden verruimd zonder dat men daarbij poogt te ideologiseren. “Onze tijd kent geen fundamenten meer: het Open Jaar moet jonge mensen klaarmaken voor de ontdekking van de inwendige waarheid,” zo besloot Verhack.

Vervolgens ging Hugo Roefiaers aan de hand van een aantal treffende metaforen in

Betoging Administratief en Technisch Personeel KU Leuven

(foto Ivan Pitt)

Met de nodige groene hesjes en fluitjes vertrokken maandagavond van het Hogeschoolplein meer dan honderd vertegenwoordigers van het Akademisch en Technisch Personeel (ATP) van de KU Leuven voor een betoging door het centrum van Leuven (zie vorige Veto). Ook een bescheiden delegatie van de Katholieke Universiteit Brussel kwam mee protesteren tegen de mogelijke vermindering van hun vakantiegeld. Dat zou het gevolg zijn als het ontwerpdekreet X van onderwijsminister Eddy Baldeuwijns (SP) wordt goedgekeurd. Dan zou het vakantiegeld aan prive-universiteiten op dezelfde hoogte komen als dat van een rijksuniversiteit. De openbare ambtenaren van de Gentse unief-bijvoorbeeld hebben op dit moment weliswaar minder vakantiegeld maar hebben wel een betere pensioenregeling. Om op die ongelijke situatie te wijzen riepen de Landelijke Bediendencentrale, het Nationaal Verbond van Kaderpersoneel (LBC-NVK) en de kristelijke vakbond op tot de betoging van afgelopen maandag.

op “de blinde vlekken in het universitaire aanbod”. Een universitaire opleiding moet volgens Roefiaers steeds deel uitmaken van “een persoonlijk levensproject”. Maar juist hier wringt het schoentje. Een universiteit begint namelijk steeds meer te gelijken op een “afdeling intensieve zorgen”: het verstand wordt gevoed, maar het gemoeds- en geestesleven verdwijnt naar de achtergrond. De zinvaart kan tijdens de wedren naar het diploma niet meer worden gesteld. Die wedren heeft overigens veel weg van een stormloop door “een supermarkt”. Universiteiten moeten buigen voor de marktmechanismen en kunnen enkel nog “massaproducten” aanbieden. De eerstejaars staat aan het begin van het academiejaar, tijdens de “jaarlijkse concurrentieslag” van de universiteiten, voor een overaanbod aan studierichtingen. Deze studierichtingen worden overigens niet langer volledig door de universiteit zelf gekozen, maar vaak met inspraak van bedrijven waar ze financieel mee verbonden is.

Chaos

Na het academische geschut kwam een vertegenwoordiger van het middelbaar onderwijs aan het woord, Didier Vandernickt. Hij belichtte de verwachtingen vanuit de middelbare scholen over het hoger onderwijs. De situatie is volgens hem “chaotisch”. De overgang van het oude tipe naar de

eenheidsstructuur werkt desintegrerend. De eenheidsstructuur is volgens Vandernickt “gekapt stro in drie graden: er zit weinig eenheid in de eenheidsstructuur”. De specialisatie groeit en rustgevende klasverbanden zijn niet meer mogelijk. De demokratisering van het onderwijs heeft er volgens hem toe geleid dat zittenblijven wordt aanzien als een schande voor de leerling én voor de school, “alsof het gras sneller groeit door eraan te trekken”. Als oorzaken van deze evolutie noemt Vandernickt onder andere de “ambitie van de ouders, die bovendien bevestigd wordt door de prestatiegerichte maatschappij”. Maar ook de universiteiten oefenen een negatieve invloed uit. Zo zorgt bijvoorbeeld het toelatingsexamen geneeskunde ervoor dat jongeren automatisch richtingen uitsluiten uit angst niet voorbereid te zullen zijn.

Vissen

Ten slotte beëindigde Liesbeth Reekmans het panelgesprek met een beschrijving van het curriculum van het Open Jaar. De vragen die achteraf door het publiek werden gesteld, richtten zich voornamelijk naar het Open Jaar-project. Hierbij kwam aan het licht dat er door de universiteit nog

Een universiteit begint steeds meer te gelijken op een “afdeling intensieve zorgen”

maar weinig onderzoek is gedaan naar het profiel en de latere slaagkansen van de ‘openjaarders’. Op de vraag of het Open Jaar niet probeert de idealen van de klassieke humaniora herop te vissen, antwoordde Verhack lichtjes bevestigend. Het Open Jaar “koppelt de veelheid van het aanbod aan persoonlijke reflectie,” zo stelde Verhack. Het mag dan ook niet als een luxejaar worden beschouwd, maar eerder als een mogelijkheid “voor een specifieke groep jonge mensen die iets meer wil”, aldus nog Verhack.

Diederik Vandendriessche

Clement & Firmian

Kursusdienst en/of boekenbedrijf?

Om te voorkomen dat studenten niet kunnen studeren omwille van financiële beperkingen, is het van levensbelang dat cursussen aan democratische prijzen worden aangeboden. Die motivatie inspireerde de studenten destijds tot de oprichting van het Academisch Coöperatief (Acco). De huidige studentengeneraties vragen zich evenwel af in hoeverre Acco nog tegemoetkamt aan die beginselverklaring.

Na de Tweede Wereldoorlog kenden de universiteiten een enorme expansie. De heropbouw van het land zorgde dat de vraag naar universitaire spektakulair steeg. De universiteit wierp haar eliteaire imago van zich af: voor het eerst gingen ook massaal studenten uit lagere sociale klassen naar de universiteit. Om ervoor te zorgen dat ook minder bemiddelde studenten konden studeren, dienden de financiële uitgaven van studenten zo klein mogelijk gehouden te worden. De studenten namen daarbij het voortouw en stichtten in 1951 de Kursusdienst. In 1960 werd de structuur omgegooid: het 'Academisch Coöperatief' (Acco) werd opgericht. Alle studenten kunnen aandeelhouder worden van Acco en naar de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering gaan.

Sora kan zich niet altijd meer vinden in de keuzes die Acco gemaakt heeft sinds eind jaren tachtig. Toen kwam Acco zwaar onder druk te staan, in die mate dat Jozef Heldens — nu nog altijd algemeen directeur — tot crisismanager werd aangesteld. Steeds vaker drong zich de keuze op tussen sociale uitgangspunten en economische opportuniteit. Een afweging die vaak in het nadeel van de democratiseringsidee doorwoog. Op dit moment maakt Acco een bescheiden winst. De positieve resultaten van de kopietek, de drukkerij en vooral de uitgeverij compenseren het verlies bij de distributie. Net via die distributie — de winkel, verdeling cursussen — komen de studenten het vaakst met Acco in aanraking.

Gezien het uitgangspunt van Acco is het opmerkelijk dat de cursusdiensten van (vooral de grote) kringen liever zelf cursussen uitgeven omdat het goedkoper is. Daarnaast waren er ook dit jaar problemen met de service van Acco: verkeerdt of te laat geleverde cursussen kunnen de doorslag geven bij het afhaken van een kring. Acco-directeur Jozef Heldens minimaliseert: "Onze uitgeverij maakt zich daar geen grote zorgen over, dat zal altijd bestaan. Het prijsverschil is te verklaren doordat cursusdiensten met vrijwilligers werken, terwijl Acco de volledige loonkost van haar werknemers moet meerekenen." Voorzitter Tomas Wyns zegt "dat desnoeds de kwaliteit van de Acco-cursussen maar moet dalen, als dit de

prijs kan drukken. Acco bindt de cursussen in kaften. Als er zo een serieus prijsverschil optreedt, moet je wel kijken naar je doelstellingen." Het onderbrengen van Acco bij de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven is een andere mogelijkheid die de studenten naar voren schuiven om ervoor te zorgen dat de sociale functie van Acco gewaarborgd blijft. Een initiatief op korte termijn is de oprichting van een Acco Kursusdienstverantwoordelijken Vergadering (ACV). Dit ACV gaat volgend academiejaar van start en moet een platform worden waarop de cursusverantwoordelijken van de kringen, de Acco-top en de Sora-fractie samen op zoek kunnen gaan naar structurele problemen en mogelijke oplossingen daarvoor.

De studenten willen een hechte band tussen Acco en de noden van de student behouden en stelt daarom ondermeer een hersamenstelling van de Raad van Bestuur (RvB) voor. Op dit moment bestaat die uit vijf studentenvertegenwoordigers (gemandateerd door Sora), vijf oudstudenten, twee leden van de academische overheid en respectievelijk twee en drie waarnemers van de oudstudenten en de studenten. De studenten willen de oudstudentenfractie op zes brengen en willen dat twee van hen Acco-personeelsleden zijn. Op die manier krijgt de RvB meer voeling met het personeel. Nu gaat enkel de directie over het personeel. Tegelijk vraagt Sora een verjonging en vervrouwelijking van de RvB en wil het dat een functie van ondervoorzitter

gekreëerd wordt. Die ondervoorzitter moet uit een andere fractie komen dan de voorzitter en zal dus regelmatig een student zijn. De studenten willen met andere woorden dat de RvB meer inhoudelijk werk levert, nu berust dat teveel in de handen van de directie. In dat kader moet ook de oproep van Sora aan de student-aandeelhouders begrepen worden (zie vorige Veto) om naar de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering te gaan. Sora wil dat de student-aandeelhouder op de jaarlijkse aandeelhoudersvergadering ook inhoudelijke vragen kan stellen.

Verschralling

"De studenten hebben recht op informatie. Het is niet redelijk tegenover studenten om hen een aandeel te laten kopen en alleen de voordelen die er voor jou aan vast hangen te gebruiken," aldus Wyns. Jozef Heldens erkent uiteraard de cruciale rol van de aandeelhouders maar wijst erop dat Acco geen winsten uitdeelt. De winst wordt uitgedeeld aan de kassa. "Niemand gaat het in zijn hoofd halen om meer dan één aandeel te kopen, want daar heb je niets aan," aldus Heldens. "Die aandeelhoudersvergadering is een zeer formalistisch gebeuren. Ik heb er niets tegen maar aanwezig zijn, ik juich dat initiatief zelfs toe maar verwart dat niet met participeren in het beleid," luidens Heldens. Dat beleid moet worden uitgetekend op de Raad van Bestuur, "waar ook de studenten vertegen-

woordig zijn," zegt Heldens.

In het spanningsveld tussen sociale uitgangspunten en economische noodzaak, maken Sora en de Acco-directie duidelijk andere keuzes.

Heldens wijst erop dat het boekhandelswezen geen gemakkelijke markt is. Er is een scherpe concurrentie die de klant op korte termijn wel goed uitkomt omwille van lagere prijzen, maar op langere termijn leidt tot een verschralling van de markt. Heldens erkent de mindere positie van de distributie-afdeling binnen Acco maar "wil niet horen van het woord moeijelijkheid. De distributie heeft een zwak jaar gehad maar het is niet dramatisch. Er zal bijgestuurd worden maar er zullen zeker geen dramatische dingen gebeuren." Op de vraag of dat op de Raad van Bestuur zal gebeuren, antwoordt Heldens dat "daar uiteraard over gedebatteerd zal worden maar dat die bijsturing toch meer een zaak van dagelijks beleid is en door de verscheidene afdelingsdirecteuren zal gebeuren."

Heldens is ervan overtuigd dat schaalvergroting noodzakelijk is als Acco wil voortbestaan. In Leuven heeft Acco al zo'n groot marktaandeel dat de opbrengsten niet veel meer gaat stijgen, "als we willen uitbreiden zal het aan andere universiteiten zijn," zegt Heldens. De markt ondergaat een fase van schaalvergroting. Aan de Kulak is Acco al lang vertegenwoordigd, sinds 1995 is Acco ook in Antwerpen gevestigd. De fusie van de twee Antwerpse economie-fakulteiten opent voor hem alvast mogelijkheden, ook al is de opstartfase van Acco in Antwerpen nog altijd niet voorbij. Tomas Wyns nuanceert: "Acco heeft nu wel een deal met de Antwerpse Karel De Grote-hogeschool maar moest door de concurrentie met de Standaard Uitgeverij prijzen hanteren die nade-

lig zijn voor haar. Acco maakt niet genoeg winst op die boeken en is niet groot genoeg om dat op te te vangen. Acco moet zich niet in die titanenstrijd werpen maar haar eigenheid en positieve punten benadrukken."

Benny Debruyne

Shit, moest ik deze cursus ook gevolgd hebben...?!

(foto Ivan Put)

Open brief aan de studenten sociale wetenschappen

Het Kiescomité wenst vooreerst de mensen te bedanken die zich hebben geëngageerd tijdens de kringverkiezingen, alsook de mensen die hun stem hebben uitgebracht. Voor de kringverkiezingen waren er 1328 stemgerechtigden. In het Huishoudelijk Reglement van Politika vzw is een kworum bepaald van 28 procent — concreet betekent dit 372 uitgebrachte stemmen — opdat de verkiezingen geldig worden verklaard. Het aantal uitgebrachte stemmen bedroeg echter 313. Hiermee is het reglementaire kworum niet bereikt. Conform artikel 89 van het Huishoudelijk Reglement (Deel 2, Titel III), werd de stemronde ongeldig verklaard. Dit betekent dat de kringvergadering van Politika een datum voor een tweede stemronde moet bepalen en een nieuw kiescomité aanduiden. Vanaf dat de beslissing hieromtrent wordt geno-

men, is het huidige kiescomité van haar taken ontheven.

Als Kiescomité willen we onze bezorgdheid over de toekomst van deze kringverkiezingen uiten. We betreuren dat zo weinig studenten sociale wetenschappen — bekend om hun maatschappij-kritische houding — het democratisch moment bij uitstek hebben aangegrepen om een individuele mening te vormen en kenbaar te maken. Het belang van de kringverkiezingen en de kring werden nochtans herhaaldelijk vooraf — door zowel het neutrale kiescomité als door sommige deelnemende ploegen — onderstreept.

We wensen te wijzen op het belang van Politika.

• Onderwijsvertegenwoordiging op fakultair vlak (Permanente Onderwijskommissie, Evaluatiekommissies, buro Fakulteitsraad,

Biblioteekkommissie, visitatiekommissie) waar onderwerpen als examenregelingen, de structuur van de opleidingen en alle andere onderwijsaangelegenheden in samenwerking met het Assisterend Akademisch personeel (AAP) en Zelfstandig Akademisch Personeel (ZAP) wordt beslist.

• De vertegenwoordiging binnen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko): Kringraad, Sociale Raad, Sportraad, Kultuurraad.

• De cursusdienst: Politika verkoopt hier — tegen de laagste prijzen — cursussen en verspreidt nota's die de profen anders nooit even efficiënt ter beschikking zouden stellen, wegens het gebrek aan de nodige fakultaire voorzieningen.

• Politika Kaffee.

• De kringwerking: Politika wil door allereerste activiteiten (sekretariaat, cultuur,

sport, jaarploegen, feestjes, Polstok, sociaal) de studenten hun studieverblijf voor een zinnige manier laten doorbrengen, voor wie wil.

Politika is nodig. De kring en dus ook de kringverkiezingen staan open voor iedere student sociale wetenschappen. Dit betekent dat elke student zich kan engageren in een verkiezingsploeg. Het aantal ploegen doet echter geen afbreuk aan het wezenlijk democratisch gehalte van deze verkiezingen. De kringwerking draait volledig op vrijwilligers en zal niet meer kunnen bestaan zonder nieuwe gemotiveerde vrijwilligers.

Hierbij lanceren we een duidelijke oproep aan alle studenten Sociale Wetenschappen om actief deel te nemen aan de tweede stemronde.

**Het Kiescomité:
Mattias Haesbrouck,
Koen Callens en Roeland Smets**

“Ik ben niet zeker of de bevolking de asielwetten wel wil bepalen”

Imdat Fatiha Dahmani niet behoort tot het academisch personeel, is ze in zekere zin een buitenbeentje in deze reeks. Met haar Marokkaanse roots is ze echter ook een buitenbeentje op de verkiesbare plaatsen bij de komende stembuslag. Dahmani werkt in de Universitaire Ziekenhuizen Gasthuisberg en staat op de derde effectieve plaats voor de Kamer bij Agalev.

Fatiha Dahmani: «Omdat Agalev de enige partij is waar ik me in terugvind. Democratie is daar echt democratie, binnen die partij wordt er naar je geluisterd; onafhankelijk van je godsdienst of overtuiging. Ik werk nu in totaal al zo'n twaalf jaar op Gasthuisberg als verpleegster, maar ik denk niet dat je daar kan zien dat het om een katholieke universiteit gaat. Er hangen natuurlijk overal kruisjes, dat wel. Maar dat is op zich geen probleem: ik ben zelf ook altijd naar katholieke scholen geweest, en dat heeft nooit moeilijkheden opgeleverd.»

Proffen & politiek

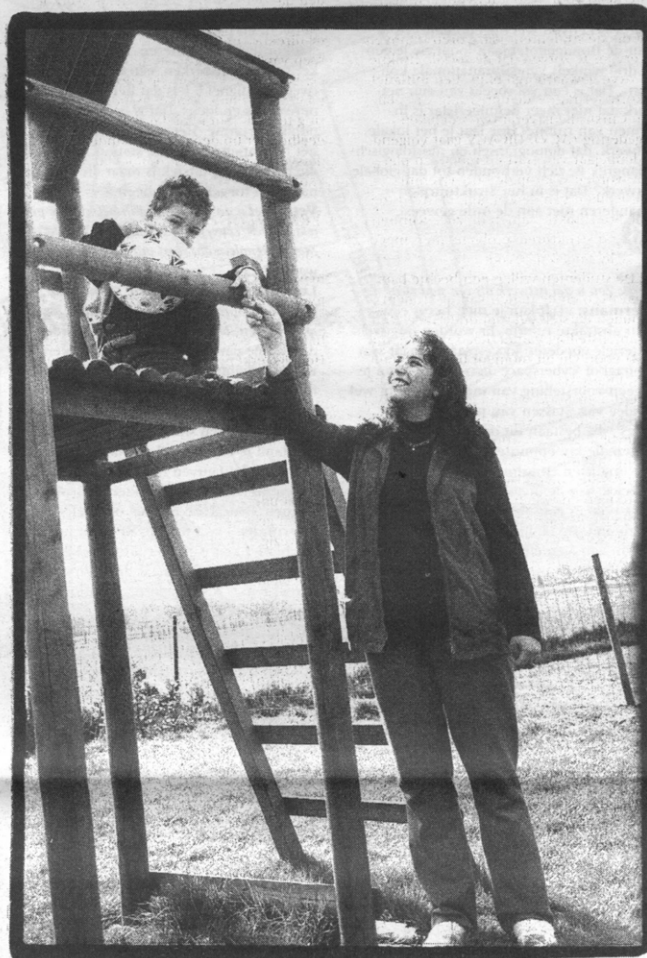
Veto: Binnen een kleine negentig dagen zijn het verkiezingen. Zit er wat in voor u?

Dahmani: «Ach, daar lig ik niet echt wakker van. Op dit moment zijn we nog volop bezig binnenshuis: vanuit de werkgroep allochtonen in Agalev-nationaal wordt er naast de algemene campagne ook een campagne voor allochtonen gevoerd. Dat idee is een jaar geleden binnen Agalev ontstaan, vooral dan onder impuls van de verkozen allochtonen. We vragen ons daarbij af wat we kunnen doen, hoe we allochtonen kunnen motiveren voor de politiek. We geven natuurlijk ook uitleg over wat we zelf doen bij Agalev, en daar hebben we het dan met hen over. Maar we willen vooral vragen beantwoorden. Die campagne wordt trouwens ondersteund met specifieke affiches, waarin dan bijvoorbeeld getoond wordt dat een migrant opvolger op de lijst is. Want ik heb al heel vroeg moeten ontdekken dat andere partijen wel buitenlanders aantrekken, maar die krijgen dan enkel een plaatsje op de lijst om elektorale redenen, voor het imago van de partij. Bij ons worden die plaatsen eerlijk verdeeld.»

Kans

Veto: U bent nachtverpleegster in Gasthuisberg en gemeenteraadslid voor Agalev in Leuven. Stel dat u verkozen wordt, wordt de combinatie dan niet moeilijk?

Dahmani: «Wat ik voor politiek doe, gebeurt na de uren, dat spreekt voor zich. Ik maak ook geen misbruik van dat engagement op mijn werk, want normaal heb ik als gemeenteraadslid recht op één extra dag per maand politiek verlof. Nu, die neem ik nooit, én dat doe ik bewust omdat je op sommige shifts nu eenmaal moeilijk vervangbaar bent op korte termijn. Daarbij moet je ook weten dat het niet onmiddellijk mijn opzet is om ook echt verkozen te worden. Ik heb zelfs de kans op een eerste plaats gekregen, maar die heb ik geweigerd omwille van mijn gezin: mijn kinderen waren er eerst, pas daarna ben ik in de politiek gestapt. Dus komen ze nu ook op de eerste plaats. Wat niet wil zeggen dat ik niet verder wil gaan als ze wat ouder zijn

Er is nog hoop voor de Stade Leuven.

(foto Dirk Bernard)

natuurlijk.»

Veto: Naast de allochtonen met stemrecht zijn er ook diegenen die waarschijnlijk nooit de weg naar de stembus zullen vinden.

Dahmani: «Voor de vreemdelingenpolitiek een pasklare oplossing willen bedenken is onmogelijk, hoe graag men dat ook zou hebben. Maar in Leuven denk ik dat het migrantenvraagstuk een probleem is dat zichzelf oplost. Hier zijn veel minder problemen met migranten omdat ze hier minder gekoncentreerd wonen als in Brussel, waar je wel degelijk met een probleem zit. Het probleem met het asielbeleid van ons land is voor mij het onmenselijke dat daaraan verbonden is: mensen die in hun thuisland hun hele familie achterlaten, komen naar hier en vangen bot. Het is toch niet evident dat mensen ginder alles opgeven om naar dat rotweer in België komen? Natuurlijk moeten we daar de oplossing bieden voor dat probleem, maar dat zegt iedereen. En daar zit het probleem, want zo iets kost heel veel geld en heel veel politieke bemiddeling. Het is geen kwestie van dat zo maar te geven, dat is een engagement op langere termijn, op heel lange termijn zelfs. Kijk maar naar studenten uit de Derde Wereld die hier komen studeren: het is nu heel moeilijk voor hen om hier nog te blijven na hun studies, maar vaak doen ze dat dus toch. En dan vervallen die studenten hier in de illegaliteit, terwijl ze in hun land juist broodnodig zijn voor de ontwikkeling daar. Maar je kan ze natuurlijk ook niet dwingen om terug te gaan naar hun eigen land.»

Veto: Hoe is het volgens u gesteld met de politie-

ke kennis van studenten?

Dahmani: «Heel slecht, denk ik. De jongeren van vandaag zijn zelfs in grote mate anti-politiek, voor een stuk ook omdat ze denken dat politici een grote bende fraudeuze of machtsgeile mensen zijn. Daarom ben ik ook grote voorstander van het referendum, absoluut: daarmee laat je de mensen meebeslissen over wat er gebeurt. Neem nu de werken aan het station in Leuven: de Leuvenaars zijn helemaal niet geraadpleegd over wat daar ging gebeuren.»

Proffen & politiek

Doorgaans geven professoren commentaar vanop de zijlijn. Geven ze analyses of ondersteunen hun onderzoeken het beleid. Vorige week startte Veto de reeks 'Proffen en politiek', waarin wekelijks een professor wordt geïnterviewd die deelneemt aan de verkiezingen. Elke week zal een andere partij aan bod komen en de reeks zal eindigen met een debat tussen de jongerenvoorzitters. Deze week staan we een kleine uitzondering toe op onze regel. Fatiha Dahmani is geen professor, maar als nachtverpleegster in het U.Z. Gasthuisberg een vertrouwd gezicht binnen het personeel van de KU Leuven. Op 13 juni staat ze op de Leuvense Kamerlijst van Agalev.

en nu ligt heel de buurt daar open. Er is dan wel een karifoor waar ze met klachten en vragen terecht kunnen, maar ook die drempel vind ik te hoog. Voor de burgers gaat het immers vaak om het onmiddellijke, het praktische: wat willen de mensen die er mee moeten leven?»

Drempel

Veto: Een referendum over het asielbeleid moet dus ook kunnen?

Dahmani: «Daar ben ik niet zeker of de bevolking de asielwetten wel wil bepalen. Stel je een referendum in over thema's als migranten, de sociale sector of de pensioenen, dan wordt dat inderdaad een pak moeilijker, omdat dat zaken zijn die minder concreet zijn. Onderzoek heeft trouwens uitgewezen dat Vlamingen in eerste instantie racistisch zijn. Dat merk je ook aan de omgeving waarin je je begeeft. Als ik dan zeg dat ik toch ook van vreemde afkomst ben, zeggen ze dingen als "ja, maar jij zit anders".»

Veto: Vindt u dat studenten in Leuven moeten kunnen stemmen?

Dahmani: «Zeker. Heel veel inkomsten van de stad Leuven komen van studenten. En in hun eigen stad hebben diezelfde studenten dus geen rechten, dat klopt helemaal niet.»

Veto: Een veelgehoord argument tegen studentenstemrecht is het feit dat de helft van de studenten hier maar één jaar in Leuven zit.

Dahmani: «Maar alleen al voor die andere helft die hier wel blijft, vind ik het de moeite waard. Het is toch niet logisch dat "ouderen" hier beslissingen moeten nemen over problemen die heel specifiek de studenten zelf aanbelangen? Er is inderdaad het stads-overleg tussen studenten en stadsbestuur. Maar dat hangt dan weer samen met de jeugdraad. Op dat stadsverleg komt dan af en toe een beperkte groep studenten eens iets zeggen. Hoe kunnen die nu verwoorden wat alle studenten aanbelangt? Er zijn zoveel problemen, niet alleen rond mobiliteit en fuizalen, en dat zijn noden van de studenten die we anders niet te weten komen.»

Jeroen Lissens

Grand Café La Royale het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes en ... tapbieren en groentesappen, warm en sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

"Openbare ruimten dienen om tijd te verliezen"

Elk van de twee professoren André Loeckx en Rudi Laermans nielden elk een les voor de eenentwintigste eeuw over stedelijkheid. Elk vanuit hun eigen achtergrond: Loeckx is werkzaam op de faculteit Architectuur, Laermans bij sociale wetenschappen. We brachten de beide heren samen achter een kop koffie om hun theorieën te toetsen in een virtuele wandeling door Leuven.

daar in Leuven wel opgenomen. Als je door de Bondgenotenlaan loopt zie je een op drie winkels van supranationale concepten. Dat is een voorbeeld van een netwerk dat niet meer definieerbaar is in termen van ruimte. Hoe laat je het lokale netwerk, dat demografisch en morfologisch belangrijk is, zich verhouden tot dat globale netwerk? Dat is in het Structuurplan Vlaanderen niet aan de orde geweest.

Postmodern

Veto: *Is Leuven voor jullie eigenlijk een stad?*
Laermans: «Dat kan je niet, het is een puur abstracte ruimte. Er worden nog wel materiële goederen in vervoerd, maar wat kapitaal of 'cyberspace' betreft, daar kan je je geen voorstelling van maken. Je hebt wel de idee van Stassen van nieuwe 'Global Cities', die bestaan uit de delen van de steden die knooppunten zijn in de trafik van financiën en informatie.»
Loeckx: «In de literatuur wordt dat netwerk ook als een nieuwe stedelijkheid gedroomd. De tapijtmetro, zoals in de slagzin van Neutelings. De vraag is of je een planingsinstrument kan maken van dat netwerk. Zo is er in het Structuurplan Vlaanderen veel gediskussieerd over de ruimte tussen Antwerpen en Brussel, maar dat is allemaal afgewimpeld. Men blijft

"Jaspers doet niets anders dan een peperduur kleed leggen rond een banaal bankgebouw"

denken over kernen en buitengebieden.»
Veto: *Is er toch geen eigen stijl? Bijvoorbeeld al die marmeren bankgebouwen die architect Jaspers hier in Leuven heeft, of Groep T.*
Loeckx: «Groep T valt nog mee kwa marmer. Maar Leuven is te klein voor Jaspers. Koolhaas heeft gezegd dat de architectuur van de huidige stad slechts postmodern kan zijn. Snel gemaakt, snel verdient, snel afgeschreven. Postmodern is dan altijd goed, je hebt zo een grote keuze aan referenties en stijlen. Het gaat om een kleed dat je om een gebouw legt en dat je kan vervangen op termijn. Jaspers doet niets anders dan een peperduur kleed leggen rond een banaal bankgebouw. Het gaat hier wel om een

netwerk en plaats te denken is het als een stadskoncept te benaderen. De lokale verankerung van netwerken, een uitdrukking van tweewaardigheid, iets dat het terzandertijd netwerk is en locus. Dat is ook een soort publieke ruimte. Het archetype daarvan is het negentiende-eeuwse station. Een plek die netwerk bij uitstek is maar die de stad naar zich toegetrokken heeft.»

Veto: *Zie ik dit gerealiseerd in het nieuwe project voor de Leuvense stationsbuurt. Dat het Marslaanplein dat soort publieke ruimte kan worden?*

Loeckx: «Die kans zit erin, want daar komt een opmerkelijke concentratie van activiteiten. Maar gaat dat meer worden dan dat de parking of station komen en weer verdwijnen? Maar ik denk dat die hoop bij de ontwerpers aanwezig is. Morales is er in Barcelona in geslaagd om bij een project rond een snelweg dit soort ruimte tot stand te brengen. Het belang ligt er echter in dat Leuven hier de eerste is, er liggen nu dergelijke projecten voor Antwerpen, Brugge en Brussel op tafel.»

Laermans: «Wat mij opvalt is dat men bij het herdenken van die ruimte wel goede mensen aanspreekt, maar dat men dan niet verderdenkt. Als je kijkt naar stations in Nederland of Duitsland dan zie je dat die zich omvormen tot grote shopping centers. Je ziet dat als die publieke ruimten zich vormen dat die zich dan niet economisch laten koloniseren, maar dat ze zich wel gaan moduleren naar een konstruktieve ruimte toe. Nu, dat moet je nice inplannen. In die landen wordt ook nagedacht over hoe die stromen moeten kanaliseren en dan speelt ook het architecturale heel hard mee, niet slechts het economische. En ik vraag me af of men die stappen al aan het zetten is hier in Vlaanderen.»

Loeckx: «Ja, die commerciële functies spelen wel, maar je kunt het ook proberen te linken aan andere functies. Ik denk dan aan een project van Koolhaas in Rotterdam voor een spoorwegstation dat nooit uitgewerkt is. Hij wou daar een park aan linken, een doorgang naar het Feyenoord stadion, garages, een kleine supermarkt, maar ook een bibliotheek, een klein teater. Je moet op je trein wachten en je neemt een paar andere dingen mee. Het is allemaal wel wat 'wishful thinking'.»

Implosie

Veto: *Is dat in Leuven met het nieuwe station niet ver uit elkaar. Want wat is in de binnenstad meer bezig met wandelstraten, is dat geen implo-*

De reeks: a de universite

Dit dubbelinterview is het derde in onze reeks over Paul Van Aerschoot (Veto 20) en Willem-Jan Neutelings (verschillende fundamentele ingrepen, de stad en een aanzicht zullen vormen voor de komende decennia, buurt, het Stuc in het Arenberginstituut, het Hogheleukiteitsbibliotheken, de Vaartkom of een nieuwe Al-verschillende visies aan het woord te laten over hoe Wordt nog vervolgd...

Maar als je het vanuit een aantal andere parameters gaat bekijken zie je dat er maar weinig andere strategieën zijn voor historische steden om te overleven. Je krijgt een soort gesloten woongebied voor de welgestelden. Als je kernen wil bewaren is toerisme en 'Disney realiteit' een van de weinige opties. Op een fundamenteel niveau zie je de tegenstellingen tussen bewoners en passanten. En het zijn de zekere van de passanten die de stad definiëren.»

Loeckx: «Ik zou daar twee bemerkingen bij willen plaatsen. In de negentiende eeuw

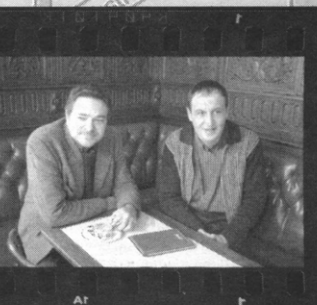
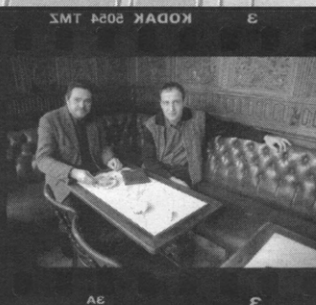
se stad is een heel andere stedelijkheid dan die 'disneyficatie', toen werd het lokale en stedelijke tegen elkaar uitgespeeld. Maar belangrijker is dat de stad als ze gezien wordt met haar mooie gevels en parken en banken waar het hoort, zich zet naar de bewoners die er thuis horen. Al dat geld dat in die historische publieke ruimten wordt gestoken wil men niet door schorriemorrie laten innemen.»

Veto: *In Leuven zit men ook met de studenten als passanten. Wat denkt u van de idee achter de projecten van Van Aerschoot (zie Veto 20) rond het stadspark. Het laten kruisen van doorgangen van studenten en bewoners?*
Laermans: «Men had mee kunnen bereiken. Als je de doorsteek ziet tussen de Tiensestraat en Aula de Somer, die wordt

Veto: *Is Leuven voor jullie eigenlijk een stad?*
Laermans: «Leuven heeft weinig condensatie openbare ruimten. De weinige openbare ruimten die er hier zijn vervullen vooral commerciële functies, zoals de Bondgenotenlaan of de Grote Markt. Als je gaat vragen naar de morfologische kenmerken en je beschouwt de stad als een administratief en commercieel knooppunt dan heb je het aantal invloegers natuurlijk. Maar voor mij wordt de stad gekenmerkt door stedelijkheid en stedelijkheid wordt gekenmerkt door openbare ruimten.»
Loeckx: «Voor mij is Leuven eerder een provinciestad. Ik denk dat het metropolitaan provincialisme zit in de positie van Leuven in de Vlaamse Ruit. Vandaar zou je kunnen verwachten dat elk hoekpunt van die ruit het andere oplaadt met stedelijkheid. Dit zou moeten werken als een structuur die meer is dan de afzonderlijke punten ervan. Dit was heel de idee van netwerk stedelijkheid binnen het Structuurplan Vlaanderen. Maar je ziet dat het voor Leuven niet werkt. Leuven is voor ons nog een perfect voorbeeld van de historische stad, die radiokonsentrische stad. Hierin zitten zeer ingenieuze, maar zeer simpele, twee functies samen. De konsentrische functie die binnen de wal noodzaakt tot een grote densiteit en efficiënte architectuur. Daarnaast heb je ook de functie van de netwerken, de radialen. Die kan je zien aan alle straten die hennend zijn naar de steden binnen de regio. De vereniging van de beide functies in de morfologie van de stad is zeer mooi.»

Dosering

Veto: *Is dat dan de stedelijke eigenheid van Leuven?*
Loeckx: «Leuven is daar een zuiver voorbeeld van en die dosering van bescherming en openheid heeft relatief goed gefunctioneerd over de eeuwen. Maar nu gaat het niet meer om Tienen, Diest en Aartschoot,

(foto David Maesen)

maar wel Antwerpen, Gent en Brussel en die netwerkfuncties zijn momenteel nog weinig actief.»
Laermans: «Voor jullie is het architecturale heel belangrijk, maar dan heb je het over ruimte als plaats. Je hebt echter ook een moeilijk lokaliseerbare ruimte, een stroom van goederen en informatie, en

gebanaliseerd postmodernisme.»
Laermans: «Jaspers is ook de negatie van het lokaal denken. Je hoort geen rekening meer met waar je bouwt, of het nu achter Antwerpen Zuid is. Jongs de snelweg of aan de Brusselse kanaalzone.»
Loeckx: «Om even terug te komen op de netwerken. Een van de manieren om over

sie van deze stad. De terugkeer naar het historische centrum?»
Laermans: «Ik heb zelf heel wat problemen met dat a-historische historisme. Je geeft gebouwen een historische aanschijn die ze niet hebben of nooit hadden. Je geeft de gebouwen niet meer de kans om te verouderen, door te blijven op te kalefateren»

alleen gebruikt door studenten. Je had die route veel beter kunnen definiëren, en dan zou die dialoog met stedelijke ruimte als zodanig van die gebouwen veel sterker zijn. Het invoeren van andere functies die er voor zorgen dat die routes door andere mensen dan alleen studenten worden gebruikt.»

Architectuur, Densiteit en de stad

architectuur en stadsplanning. We interviewden reeds (Veto 24). Leuven ondergaat op dit gebied versiteit voeren meerdere werken uit die hun beider We denken hier aan de Philipsgebouwen, de stations- uvelkollege, verschillende nieuwe ha in Heverlee. Wij proberen mensen met er met de stad en zijn gebouwen geboetseedt wordt.

Veto: *Welke andere functies voor niet-universiteits- en bewoonts ziet u dan bijvoorbeeld voor het Hogehuiskollege?*

Laermans: *Wel, je moet zeggen dat de publieke ruimte in en rond die gebouwen een echte publieke ruimte wordt. Dat wil zeggen dat je niet alleen meer en ruimere doorgangen creëert, maar dat je daar ook commerciële functies aan verbindt, bijvoorbeeld kleine gelijkvloerse ruimten.*

Loeckx: *Dit is een heel oud zeer in de stedenbouw, het omgaan met synergieën. Men heeft daar schrik van, dat is de vrees voor promiskuiteit uit de negentiende eeuw. Alles wat met overlapping van functies te maken heeft, dat moest georganiseerd worden.*

stellen.»
Laermans: *«Daarin is juist een provincie-stad zeer interessant. In een grote stad is de segmentatie soms zeer moeilijk te doorbreken, maar in een stad als Leuven zou je kunnen denken dat die mentaliteit gemakkelijker te veranderen is. Dat mensen gemakkelijker alternatieve routes gaan nemen.»*

Veto: *Is het niet zo dat die scheiding ingebakken ligt in de structuur van Leuven. Als je de Bondgenotenlaan en Brusselsestraat neemt, dan bevinden alle universiteitsgebouwen zich aan de ene kant daarvan en de meer arbeids- en woonfuncties aan de andere kant. Is Leuven niet te diametraal opgebouwd?*

Laermans: *«Dat is de historische kern die je hier ziet, en dan de negentiende eeuwse stad die zich aan het station en de traditionele in- en uitwegen, zoals de vaart, heeft ontwikkeld. Dat is een historische ontwikkeling die je moeilijk kan terugdraaien. Maar het interessant vindt ik dat door een oogenklik in het Stucgebouw in de Vlaamingsstraat, de studenten nu plots naar de Vaartkom moeten voor die voorstellingen.»*

Loeckx: *«In de eerste ontwikkelingsprojecten rond de Vaartkom waren er allerlei ideeën in die zin. Het indienen van een wetenschapsparc of de administratieve functies die nu in de Philips worden samengetrokken. Nu wordt er naar de leegstaande klinktken gekeken. St Pieter en St*

Men moet mechanismen bedenken om dat nieuwe soort wonen aan te pakken. Dat is tegen de stroom ingaan, tegen het beeld van het 'goede wonen'. Zo was er laatst een wedstrijd om op de terreinen van een vervallen fabriek aan de Bruul woningen te bouwen voor midden inkomens. Nu, zonder subsidies bleken die woningen de concurrentie met een ferme hiet aan te kunnen. Maar het probleem ligt niet in het uitteplegen van de stad in functies, maar in het historische, deze steden zijn vorige eeuw op vijftig jaar gebouwd. Dat zijn stukken die nu versleten zijn, en er is tot nu toe nog geen voorbeeld van hoe men dat succesvol opvolgt.»

Raseren

Veto: *Laat dit ook geen grotere flexibiliteit op aan weer een radikaal, volledige invulling die binnen vijftig jaar voorbijgestreefd is?*

Laermans: *«Ja, misschien, maar ik denk dat men er ook niet rond kan om eens te beginnen denken om op een verantwoorde manier af te breken. Je ziet dat heel grote delen niet meer gebruikt kunnen worden in het kader van post-industrialisering. Dat heeft te maken met economische veranderingen op wereldschaal. En ik denk dat architectuur daar in de toekomst over zal denken, wat we kunnen hergebruiken en wat kunnen we 'raseren'.»*

Loeckx: *«Daar bestaat nog een grote*

pakhuizen ombouwen tot nieuwe woningen is bijvoorbeeld nepduur.»
Laermans: *«Als je denkt aan wat je wil behouden, moet je kijken naar wat een belangrijke geheugensymboliek heeft. Een groot deel kun je wegmaken, behalve de 'markers' in het landschap, zoals silo's en watertorens. Het gaat hier niet om behouden van voorbeelden of illustraties maar van wat een reële geheugenfunctie heeft.»*

«Maar ik denk dat men er ook niet rond kan om eens te beginnen denken om op een verantwoorde manier af te breken.»

Veto: *Is het zoeken naar publieke ruimten als ontmoetingsruimte niet alomtaald als je bemerkt dat er steeds meer vroege sociale functies nu van op afstand gebeuren, winkelen, bankieren of contact via internet?*

Laermans: *«Dat is een heel interessant idee, hoe maak je ruimte die lees maar mooi kan zijn. Het typevoorbeeld daarvan is de katedraal. Maar waar ik niet in gelooft, is het leeglopen van de publieke ruimte door een radicale desocialisering, daarover lees je al twintig jaar. Je krijgt wel verschuivingen, zo heb je nu meer dagjesmensen. De stad wordt consumptief gebruikt als het ware. Je kan niet meer denken aan publieke ruimte als bewonersruimte, dat is naïef.»*

Anker

Loeckx: *«Je hebt zowel densiteit als leegte nodig. We spreken niet meer in architectuur of stedenbouw over de hele stad. We hebben het over strategisch discontinue ingrepen, de meeste dingen hou je toch niet in de hand. Het moet zelf zijn gang gaan, we spreken nog over elementen, correcties op de ankerpunten. Wat de leegte betreft, een katedraal kunnen we ons niet meer permitteren, maar we moeten de bestaande leegte waarbaar maken.»*

Laermans: *«Wat ik zie als ik denk aan een universiteitsstad zijn boekhandels en itali-aans aandoende koffiebars. Vooral wat dat eerste betreft mis ik wel iets in Leuven.»*
Loeckx: *«Ja, er zijn wel kleinere boekhandels, maar bij een universiteit van vijfhonderd jaar, die zich bij de belangrijkste wil rekenen verwacht je toch wel een boekhandel van hier tot ginder...»*

Yves Dejaeghere
Jeroen Peeters

(foto David Maesen)

seerd worden. Als je kijkt naar onze universiteitsgebouwen, dat zijn bijna enklaves langs een park, maar ze werken niet als knooppunt tussen verschillende publieken. In die nieuwe sociale wijk aan de Van Wayenberghlaan naar Gasthuisberg had men een kafeetaria ingepland. Daar kon de student op weg naar een praktijk even terecht, en kan er zo contact zijn met de bewoners van die wijk. Maar zelfs dat is nu een buro van de huisvestingsmaatschappij geworden, zelfs dat soort minimale synergieën blijkt niet te werken.»

Veto: *«Ligt dat niet evenzeer aan de vastgeroeste mentaliteit bij de mensen die zelf afbakenen welk stuk van de stad bij hun hoort. Die kafeetaria zien de studenten wel maar denken dan toch onmiddellijk, 'dat ligt niet in mijn deel van de stad, dat is voor de mensen van die wijk'.»*

Loeckx: *«Ja, en in de mentaliteit van de instituties, bijvoorbeeld van de huisvestingsmaatschappijen of een unief. Dat zijn de instituties die zich als een enclave op-*

Rafaël. Maar dat lijkt praktisch allemaal zeer moeilijk. Een wetenschapsparc heeft parking nodig, vrije ruimte en directe aansluiting met een snelweg.»

Veto: *«Is dat niet tekendend als men de stad in functionele blokken gaat inplannen? Een bepaalde functie verduijnt of verplaatst zich en een deel van de stad wordt onbruikbaar omdat het volledig op die functie was gericht.»*

Laermans: *«Men heeft nu een deel van Kessel-Lo voor de woonfunctie ontwikkeld, terwijl ik toen dacht 'Neem toch de Vaartkom'. Maar dat wordt moeilijk als je kijkt naar de strategieën van huisvestingsmaatschappijen.»*

Stroom

Loeckx: *«Je moet dat niet alleen zien binnen de sociale woningbouw, maar ook binnen private initiatieven. Dat zou moeten gesubsidieerd worden. Daar riskeert momenteel geen enkel ontwikkelaar zich aan-*

schroomt in. Dat heeft te maken met wat er in de jaren vijftig en zestig is gebeurd. Toen sloopte men willekeurig, ik denk hier aan de Noord-Zuid verbinding in Brussel. Daar is toen een enorme tegenbeweging op gang gekomen. De grijpe afbraak van het laat-moderne is nog altijd niet goed verteed. Afbreken is echter praktisch niet gemakkelijk, je zit met hoge afbraak- en recyclagekosten. Dat was de grote provocatie van Koolhaas in 'Generic City', volgens hem moet de moderne stad niet hergebruiken, ze breekt af. Wat er staat mag twintig jaar later tegen de grond. Ik denk dat voor een aantal dingen die reflexes terug zou moeten aangeleerd worden.»

Veto: *«Maar als je ziet dat in de Fonteinstraat een oude teren van de brouwerij wordt omgebouwd tot kantoren. Is dat geen goede manier om de referentie te behouden naar wat er was?»*

Loeckx: *«Je krijgt dan wel een gelaagdheid van referenties, maar daarom hoeft je nog niet het hele zootje te behouden. Oude*

Enkele begrippen en namen

Vlaamse Ruit: met deze term wordt de ruimte beschreven die ingesloten is tussen Antwerpen, Leuven, Gent en Brussel. Ze is gekenmerkt door een hoge graad van industrialisering, transport en administratieve functies.

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen: is een ontwerp van de Vlaamse regering en kwam er in 1997. Het is geen bodembestemmingsplan zoals de gewestplannen, maar weerspiegelt een visie. Het is een kader voor de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling voor Vlaanderen dat vertrekt vanuit de huidige toestand. Het duidt aan in welke zones welke functies kunnen of moeten uitgebouwd worden.

Willem-Jan Neutelings: werkte van 1981 tot 1983 bij de vooruitstrevende OMA architectengroep. Later begon hij zijn eigen buro, Neutelings-Riedijk architecten. Hij publiceert geregeld essays over stedenbouwkunde, ondermeer over de zones langs de Europese stadswegen. Hij leverde ook het ontwerp voor het nieuwe gebouw van het Stuc in het Arenberginstituut (zie Veto 24).

Jaspers: Deze Belgische architect wordt geassocieerd met een bombastische bouwstijl. Van zijn hand zijn ondermeer Groep T, het CERA gebouw en het hoofdgebouw van de KBC aan de Brusselse Vaart.

Rem Koolhaas: wereldvermaard Nederlands architect. Hij was één van de drijvende krachten achter de OMA groep, die de huidige architectuur probeerden te herdenken. Zijn boeken 'Generic City', 'S.M.L.XL' en 'Delirious New York' zijn referenties voor elke urbanist of architect.

de Sola Morales: Spaans stadplanner en architect, werkte ondermeer aan projecten in Barcelona. Hij ontwierp het project voor de Leuvense stationsbuurt en het Martelarenplein.

yd

Pumpkin Records

Tiensestraat 205
3000 Leuven
Tel: 016/20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon- en Donderdag

IMPORT-SPECIALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN

“Ja maar, dat is geen navelstreng maar een piemeltje”

Iet zoo-technisch-centrum, de boerderij van de KU Leuven, is elk jaar weer de trekpleister voor Gentse studenten diergeneeskunde en Leuvense bio-ingenieurs om in het lammerseizoen de oaien te helpen lammeren en de borelingen achteraf te verzorgen. Een reportage vanuit Lovenjoel.

In Lovenjoel, een dorpje tussen Leuven en Tienen, ligt de boerderij van de KU Leuven: het zoo-technisch-centrum. Het domein was vroeger eigendom van een kloosterorde en werd aan de universiteit geschonken, nadat de orde was gedecimeerd door de varkenspest. De Landbouwfakulteit palmde de hoeve en weilanden in en kon er enkele van haar onderzoeksprojecten optplooien. Om de andere boeren uit de omtrek duidelijk te maken dat dit erf een academische waarde heeft, werd een groot KU Leuven-naambord in de voorhof geplaatst en werd de leiding toevertrouwd aan een professor. De huidige directeur van het zoo-technisch-centrum is professor Ronny Geers. Gudrun, een jonge bio-ingenieur, is de schapenhoedster en woont in de hoeve. Ze maakte haar tesis over Cambridge-schape, een vruchtbaar en intelligent ras. Haar Rottweiler en Connisch sheep-dog met blinkende witte tanden, springen kwispelend op ons toe als de rondleiding begint.

Rottweiler

De dierenbevolking op de boerderij bestaat vooral uit kippen, varkens en schapen. Bio-ingenieurs onderzoeken de voederopname en de groei van kippen en varkens in relatie met verschillende veevoeders. Het merendeel van de aandacht gaat evenwel naar de vijfhonderd schapen. Men tracht superschape te fokken door een vruchtbaar schapenras te kruisen met een vleesras. Het resultaat daarvan is bijvoorbeeld het schapenras 'de lovenaar', een eigen brouwsel van Lovenjoel. Deze schapen hebben niet alleen veel vlees aan hun boten hangen, hun bekkens zijn ook breed genoeg om optimaal te kunnen 'aflammeren'.

Mmm...melk, maar dan alleen die van ons ma.

(foto Dirk Bernard)

Tussen begin februari en Pasen wordt de rust op de boerderij verstoord door studenten. Gentse diergeneeskundigen-in-spe

en bio-ingenieurs uit Leuven (afdeling veeteelt) lopen dan onwennig rond in de kraamafdeling van de schapenstal, hopend

REPORTAGE

om voor de eerste keer te assisteren bij een lammering. De diergeneeskundigen komen het eerst aan hun trekken: zij mogen zelf de bevalling dgen. Bij hun geboorte ademen de lammetjes niet zodat de studenten zelf de bloedsomloop moeten op gang brengen. De boerenkotters staan in voor de zorg achteraf in het kader van het vak produktiefysiologie.

Met die lammetjes kunnen er verschillende dingen misgaan. Om te beginnen worden inspuitingen gegeven met antistofen en dienen de studenten om de haverklap de achterwerken van de lammetjes te controleren op sporen van diarree. Als een ooi drie lammetjes op de wereld zet, dan valt één van de drie uit de boot, een ooi heeft immers maar twee melkspenen. Voor deze zwarte schaapjes is er een lam-bar voorzien met als toeg emmers waaraan zuigspenen zijn vastgemaakt. Het is aan de ervaren boerenkotters om deze lammeren te leren drinken.

Onder het waakzame oog van Gudrun en haar Connisch sheep-dog King, wassen en voeden de studenten de lammetjes en wennen deze aan het harde boerenbestaan. En daar hoort ook geduld bij. Anje en Katincka hadden al drie dagen zenuwachtig rondgelopen, zonder ook maar één ooi te zien lammeren. Licht gefrustreerd wierpen ze zich overijverig op de verzorging van de lammetjes. Anje: "Hé, er komt hier vocht uit dit lam zijn navelstreng." Een ervaren en relativerende Gudrun wist onmiddellijk raad: "Ja maar, dat is geen navelstreng maar een piemeltje." In feite hebben die rammen-in-wording er nochtans alle baat bij niet herkend te worden aan hun mannelijk geslacht. Alleen de oaien mogen op de boerderij blijven voor onderzoek, de rest wordt met Pasen het slachtoffer van Leuvense restaurant-gasten die zonodig een lamsbout op hun bord willen.

Bart De Schrijver
Pieter Van der Aa

Aktie voor Regularisatie aan het Atomium

Het Atomium vlak nadat het spandoek voor 'regularisatie' onder druk van de privee-uitbaters naar beneden is gelaten, een kwartier nadat het illegaal was opgehangen (zie foto). Zo'n honderdvijftig aktievoerders met witte maskers volgden donderdagochtend om elf uur de media-stunt waartoe was opgeroepen door de Nationale Beweging voor de Regularisatie van Mensen zonder Papieren en voor Vluchtelingen. Ook Sociale Raad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — stuurde enkele vertegenwoordigers.

De keuze voor het Atomium was zowel symbolisch als praktisch gemotiveerd. Tijdens de Ekspo van 1958 werden Kongolezen officieel uitgenodigd om hen te tonen aan de Belgische bevolking. Het Atomium herinnert aan de openheid van toen, een ideale manier om het huidige repressieve beleid tegen vluchtelingen aan te klagen. Daarbij is het voor de Nationale Beweging noodzakelijk om het publieke debat op gang te houden — zeker in het licht van de nakende verkiezingen. Na afloop van de geslaagde aktie kondigden de initiatiefnemers dan ook aan dat het reusachtige spandoek zijn laatste diensten nog niet bewezen heeft: de achttiende april — precies een maand later dus — komt er alvast een vervolg.

Op achttien januari wilden zeshonderd sans-papiers gezamenlijk hun regularisatie-aanvraag indienen bij het ministerie van Binnenlandse Zaken. De mensen zonder papieren wilden daarmee nagaan of de omzendbrief van december vorig jaar even soepel zou worden toegepast als was aangekondigd. De groep bestond uit de sans-papiers die betrokken waren bij het kerkasiel. Een aantal van hen verbleef in het Arenberginstituut in Leuven, dat op vraag van de Sociale Raad door de KU Leuven ter beschikking gesteld werd van de sans-papiers. Nadat minister Luc Van den Bossche (SP) evenwel de asielzoekers weigerde te ontvangen op achttien januari, maakte de Nationale

Beweging bekend dat ze elke achttiende van de maand de al dan niet rekkelijke toepassing van de omzendbrief publiekelijk zou evalueren. Afgelopen donderdag vond de tweede evaluatie plaats.

De omzendbrief stipuleert dat de Dienst Vreemdelingenzaken binnen de drie maanden een aanvraag moet behandelen. De Nationale Beweging wijst erop dat het aan het huidige tempo nog één à twee jaar zal duren om de opgelopen dossierachterstand weg te werken, terwijl nieuwe dossiers zich blijven aandienen. De Nationale Beweging laakt voorts de blijvende onduidelijke criteria bij de regularisatie-beslissingen. Van een soepele toepassing is niet altijd veel te merken. De nieuwe adviescommissie die op instigatie van de omzendbrief ontstond, wordt nu al gemarginaliseerd, vindt de Nationale Beweging verder. Met haar beperkte werkmiddelen kan de commissie maar een goeie zeventig dossiers per maand aan, terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken over zeshonderd gevallen een beslissing neemt in dezelfde tijdspanne. De beslissing van veertien maart tenslotte, om geen Sierra Leoneers meer uit te wijzen omwille van de penibele oorlogsomstandigheden in het Afrikaanse land, noemt de Beweging een stap vooruit. Maar een extra beschermingsstatuut — het zogenaamde B-statuut — voor oorlogsvluchtelingen blijft zich opdringen. Nu krijgen deze alleen een statuut als ze op papier zetten dat ze terug willen naar hun land als de situatie er verbetert. Een halfslachtige situatie die geen bescherming biedt, meent de Nationale Beweging.

(bd)

(foto Johan Wynants)

Wij en de anderen

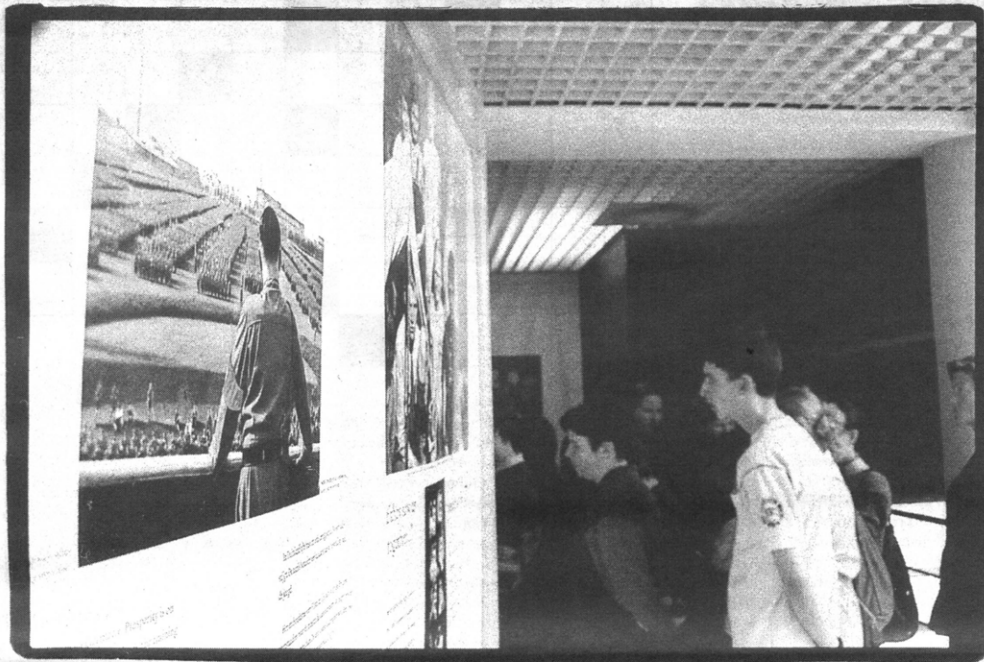
De Anne Frank Stichting, die vooral jongeren tracht te sensibiliseren tegen fascisme en racisme, houdt in de Supercity een tentoonstelling. Aan de hand van het levensverhaal van het joodse meisje Anne Frank, wordt de link gelegd tussen de Holocaust en de huidige uitwassen van vreemdelingenhaat.

verdieping van het huis — de doorgang naar de schuilplaats van de Franks. Alle onderduikers worden aangehouden en naar concentratiekampen gevoerd. Na een rit van drie dagen komen ze terecht in Auschwitz, waar vader en moeder Frank zullen blijven. Anne en haar zus Margot worden overgebracht naar Bergen-Belsen. Op het moment dat zijn dochters sterven aan de gevolgen van tyfus wordt Otto Frank door

indachtig die dagelijks het leven lieten of die vervolgd en vermoord werden in een zinloze oorlog. Nu niet anders als toen kun je vaak slechts met angst kijken naar een wereld waar vervolging en verdrukking — van wie omwille van ras, godsdienst of levensovertuiging 'anders' wordt geacht — niet verdwenen zijn. Vanuit dit gegeven wil de in 1957 opgerichte Anne Frank Stichting, waar ze maar kan mensen sensibilise-

gestreken vormt de kern van deze activiteiten. Het project werd drie jaar geleden geopend in Wenen en reist sindsdien de wereld rond. Onder de titel 'Anne Frank, een geschiedenis voor vandaag' wordt er de link gelegd tussen de gebeurtenissen tijdens de Holocaust — verteld aan de hand van het levensverhaal van Anne Frank en enkele getuigenissen van haar tijdgenoten — en de uitwassen van onverdraagzaamheid en vreemdelingenhaat die ook van-

"En wie zegt dat wij eindelijk eens moeten ophouden over die oorlog, want die is al vijftienveertig jaar geleden, dié moeten we sterk in het oog houden"

(foto Johan Wynants)

"Tot in alle eeuwigheid moeten wij over die dood van miljoenen onschuldigen blijven spreken: niet alleen om hen te herdenken, ofschoon ook dat, maar vooral om de dood van nieuwe onschuldigen te blijven voorkomen. Daar is geen beter instrument voor dan Auschwitz. En wie zegt dat wij eindelijk eens moeten ophouden over die oorlog, want die is al vijftienveertig jaar geleden, dié moeten we sterk in het oog houden. Want die oorlog is niet al vijftienveertig jaar geleden, hij is pas vijftienveertig jaar geleden." Woorden van de Nederlands-joodse schrijver Harry Mulish. Wat vooraf ging: Mei 1940, Duitse legers rukken op in West-Europa. Ook Nederland wordt onder de voet gelopen. Al vlug volgden voorschriften om de joden te identificeren en op die manier hun bewegingsvrijheid in te perken. Moord wordt als het ware tot officiële politiek verheven en de nazi's maken op die manier een einde aan de levens van zowat alle in Nederland verblijvende joden. In totaal zullen zes miljoen joden tijdens de Tweede Wereldoorlog de dood vinden. Dit is ongeveer evenveel als de huidige bevolking van Vlaanderen.

het Rode Leger gered, we schrijven maart 1945. Na de bevrijding wordt tussen de overblijfselen in het door de Gestapo leeggeroofde 'achterhuis' Annes dagboek teruggevonden.

"Ik zie hoe de wereld langzaam in een woestenijschapschap wordt", schrijft Anne in haar dagboek, twintig dagen voor ze wordt weggevoerd. De duizenden mensen

ren tegen racisme, fascisme en anti-semitisme. Vooral in jongere generaties, die de gebeurtenissen van de wereldoorlog slechts uit de geschiedenisboeken kennen en ze misschien als 'verleden' bestempelen, vindt de Stichting een belangrijke doelgroep voor haar activiteiten.

De reizende tentoonstelling die sinds veertien maart ook in Leuven is neer-

daag nog in uiteenlopende vormen de kop op steken. Op die manier komt het verhaal aan bod van mensen zoals Pukkelpop-organisator Chokri Mahasinne, zoon van een Marokkaans gastarbeider, en wordt onder meer verwezen naar de vluchtelingenproblematiek in ons eigen land. Het project wil echter evenzeer een boodschap van hoop brengen, waarvan bijvoorbeeld de verwijzing naar de 'multiculturele' overwinning van het Franse elftal tijdens het voorbije wereldkampioenschap voetbal getuigen wil. Op die manier tracht de tentoonstelling haar bezoeker uit te dagen ook na te denken over het heden, en over zichzelf.

In Vlaanderen werkt de Anne Frank Stichting samen met de Kinopolis Group. Op die manier kan je het project op een zestal lokaties — van Hasselt tot Kortrijk — terugvinden waar ze een bij uitstek jong publiek treft. Is het project in de eerste plaats gericht op scholen, dan wil ze ook het sinefiel publiek bereiken onder de Leuvense studenten: de tentoonstelling is gratis te bezichtigen voor al wie zich in Supercity een filmticket aanschaf.

Davy Coolen

De tentoonstelling 'Anne Frank, een geschiedenis voor vandaag' loopt nog tot vier april in Supercity Leuven. Voor meer informatie kan je terecht bij CSC-vormingswerk Leuven, aan de Mechelsestraat 70, telefoon: 0161236434.

Vandaag

Anne Frank beschrijft in het dagboek — dat ze de twaalfde juni in 1942 voor haar verjaardag kreeg — deze gebeurtenissen zoals zij die beleefde vanuit het 'achterhuis', de plaats waar het gezin van vader Otto Frank een maand later ondergedoken zou gaan leven. "Het benaauwt me ook meer dan ik zeggen kan, dat we nooit naar buiten mogen en ik ben erg bang, dat we ontdekt worden en dan de kogel krijgen", schrijft Anne op dat moment. Goed twee jaar later, op de eerste dag van augustus, houdt een vrachtwagen halt voor de Amsterdamse Prinsengracht nummer 263. De Duitse politie begeeft er zich rechtstreeks naar de boekenkast op de derde

Techno-Finnen konserteren in Stuc

Raad eens wat wij tegen je kop gaan smijten?

Een eksotische vrucht of een uit de kluiten gewassen zee-egel? Woensdag strijkt in Stuc de Finse techno-gekte Pan Somic neer, met vooral de al even getikte SchneiderTM uit Berlijn. Tweemaal futuristisch onderkoelde elektronische fantasiën, met een variatie van eterische bliepjes tot loeihard, strak door de boxen geknald gedreun en gekraak. Het is in meerdere opzichten muziek om hartkloppingen van te krijgen. De Finnen lijken zowat een heel ziekenhuis gesampled te hebben, als een auditieve horror-soap. Gewoon doen. Maar let wel, zonder sikje mag je niet binnen. Meer info in de agenda op pagina elf.

vervolg van p. 2

over het vluchtelingenprobleem, druggebruik bij jongeren, feminisme enzovoort. Ze nemen een taak op zich die eigenlijk door de universiteit of door de kringen zou moeten gedaan worden: de student buiten zijn/haar cursus ook een algemene blik op de wereld geven. Ik kan iedereen die 'nooit' naar een activiteit geweest is verzekeren dat SJW helemaal geen geweldadige organisatie is. De "vernietiging van de klassenmaatschappij" is immers niet de geweldadige uitroeiing van haar rijke inwoners, hoewel sommigen bij Loko dat nog altijd zou stellen. Als een vereniging niet erkend wordt omdat ze voor het stakingsrecht (economische "sabotage", dat is het woord waar men duidelijk over valt, een vakbond is immers een criminele organisatie) of voor het recht om te betogen opkomt, dan is het volgens mij tijd dat de organisatie Loko en haar Algemene Vergadering van Kringraad zelf eens doorgelicht wordt naar haar zin voor democratie. Het uitstoten van sociale verenigingen (ALS, SJW, Komitee tegen Uitwijzingen) zonder dat er één bewijs van geweldpleging is, zou op termijn wel eens even negatief kunnen zijn zowel voor het imago van de universiteit als voor

de sociaal minder sterken, voor wie deze verenigingen opkomen (daklozen, migranten, werklozen, vrouwen en jongeren). Met deze niet verantwoorde uitsluiting treft men volgens mij zowel het recht als de rechtvaardigheid.

Naar aanleiding van de weigering om SJW te erkennen.

Joeri Dillen, derde jaar Burgerlijk Ingenieur-architect

FKK-subsidies (3)

Naar aanleiding van het artikel in de jongste Veto over subsidiëring van vrije verenigingen door Kringraad wil ik enkele bedenkingen maken in verband met de toepassing van de criteria waarmee enkele afgevoerde verenigingen werden beoordeeld. Het betreft vooral de criteria "demokratisch functioneren" en "gewelddadigheid".

Ik ken alleen de SJW ietwat van dichterbij, dus alleen over deze vereniging en haar leden kan ik concreet reageren. Maar ik vermoed dat een pars pro toto in deze gevallen wel eens op zijn plaats kan zijn. Ik ben zelf geen lid van SJW maar heb het laatste jaar wel enkele van hun publieke activiteiten gevolgd, op zoek naar gezichtspunten op onze maatschappij uit alle windstrekken: 1 Debat rond het Koerdenprobleem (met Lode Van Oost van Agalev en enkele Koerdische spre(e)k(st)ers), 2 Debat over het einde van de ideologieën (met onder andere Jaap Kruihof), 3 Debat/dokumentaire over de sluipende invloed van de media (Noam Chomsky en Paul Vanden Bavière, ex-journalist van De Standaard), 4 De film Il Postino met inleiding en discussie met de zaal. De indruk die ik hiervan overhoud is dat het er zeer democratisch aan toeging. Het waren alleszins tegensprekelijke debatten.

Ik ben niet ekkas op de hoogte van de statuten van SJW. De mensen van SJW die ik wel ken zijn echter 'behept' met een zeer

berichten

Veto zoekt dtp'ers

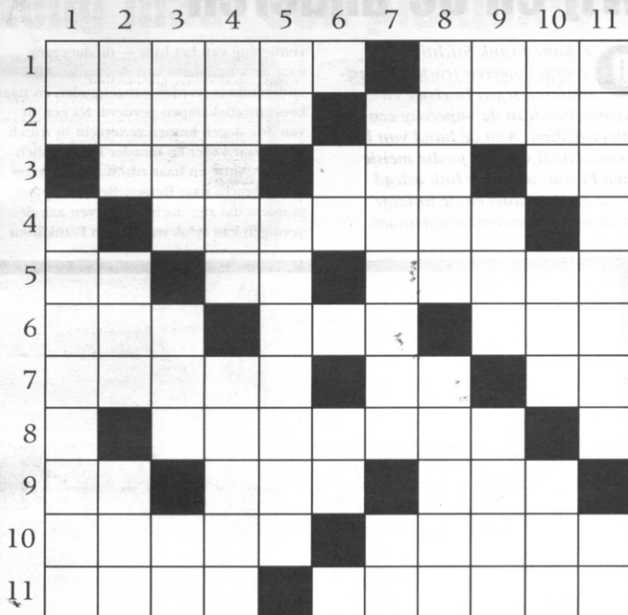
Het spreekt voor zich dat een blaadje vol-schrijven op zich niet genoeg is. Een en ander moet immers geschikt worden tot wat luistert naar de naam lay-out, kant en klaar verpakt in diskettevorm voor de drukker. Veto is dringend op zoek naar computerfreaks die graag hun grafische talenten willen loslaten op het blad. Maar ook computerfreaks-in-wording zijn meer dan welkom, we leggen immers alles uit wat je over desktop publishing — zeg dtp — moet weten. Een gratis cursus zeg maar. Krijg je sensuele impulsen bij het horen van 'QuarkXpress', ook dan is het onze natte droom dat je meehelpt zodat Veto elke week klaarkomt.

Tweelingen gezocht

Nele Goris en Priscilla Van den Putte zijn twee studenten logopedie en audiologie aan de KU Leuven. Voor hun tesis zijn ze op zoek naar zoveel mogelijk tweelingparen, tussen zestien en negenentwintig jaar oud en van hetzelfde geslacht, die bereid zijn om mee te werken aan een stemonderzoek. Dit houdt het volgende in:

- een korte stemopname
- het beantwoorden van enkele vragen in verband met stemgedrag

Per persoon neemt dit maximum tien minuten in beslag. Indien je geïnteresseerd zou zijn: Priscilla Van den Putte, Korenstraat 13, 3010 Kessel-Lo, 0495/56.81.63 of Nele Goris, A. Bastinstraat 33, 3000 Leuven, 0477/45.01.42.

Horizontaal — 1 Barmhartigheid — Deel van een huis 2 Schade aan een schip — Binnenplaats in een huis 3 Lichaamsdeel — Bloeiwijze — Voorzetsel 4 Suikergoed dat in de mond wegsmelt 5 Lengtemaat — Voedingsmiddel — Wollen stof 6 Grote neus — Vrijgevig — Voorzetsel 7 Groep van bevoorrechte mensen — Spil — Chinese afstandsmaat 8 Gebrande suiker 9 Dwarsmast — Mollengang — Belangrijke kerk 10 Pauselijke hoofdtooi — Bijbelse vrouw 11 Meisjesnaam — Schermbloemige plant.

Vertikaal — 1 Bevel — Levendig verlangen, lust 2 Bijbelse vrouw — Plezier, pret — Houding, pose 3 Deel van een blad — Zwak geluid — Meisjesnaam 4 Toestand van gebrek — Verpakkingsgewicht 5 Lichaamsdeel — Afrikaanse staat 6 Mansnaam — Nuttige 7 Lam Gods — Pers. vnv. 8 Franse rivier — Franse stad aan de Maas 9 Muzieknoot — Brandgang — Naaldboom 10 Voorzetsel — Lichaamsvocht — Chinese deegwarensoort 11 Europees land — Reeds.

Door Filip De Keukeleere

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 25
22 maart 1999

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofdredactie: Jeroen Lissens
Redaktiesekretaris: Benny Debruyne

Redactie: Katrien 'Tricky' Darras, Bart De Schrijver, Joost Helsens, Sofie 'Opium' Overstijns

Doka: Dirk 'Wally' Bernard, David 'Dead Man Ray' Maasen, Ivan 'Spice Girls' Put, Johan 'Wigbert' Wijnants

Medewerkers: Davy 'Daft Punk' Coolen, Yves Dejaeghere, Jeroen 'John Coltrane' Peeters, Pieter 'Paranoiacs' Van Der Aa, Diederik Vandendriessche, Maarten van Meer

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Bert 'Manu Chao' Cornillie, Benny Debruyne, Marie-Anne 'Pearl Jam' Dedeuwaerdere, Bart 'Jacques Brel' De Schrijver, Filip De Keukeleere, Yves 'Ian Curtis' Dejaeghere, Margo 'Prince' Foubert, Joost 'Kyuss' Helsens, Stijn Heirman, Willy 'The Cure' Leung, Jeroen 'Paco de Lucia' Lissens, Maarten 'Iron Maiden' Luts, Ann 'dEUS' Van De Moortel, Hans Vandennebeele, Maarten 'Tool' van Meer, Eva Wittocx

DTP: Dirk Bernard, Filip 'Max Cavalera' De Keukeleere, Stijn 'Tom Waits' Heirman, Willy Leung, Maarten Luts, Hans 'Alanis Morissette' Vandennebeele, Eva 'Cassius' Wittocx

Spelling: Dirk Bernard, Filip De Keukeleere, Eva Wittocx

Catering: Bart De Schrijver

Eindredactie: Benny 'Blur' Debruyne, Ann Van De Moortel

Assistentie-eindredactie: Bart De Schrijver, Diederik Vandendriessche

Internet-Veto:

<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>

e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit

Allasset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)

Oplage: 9000 eksemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

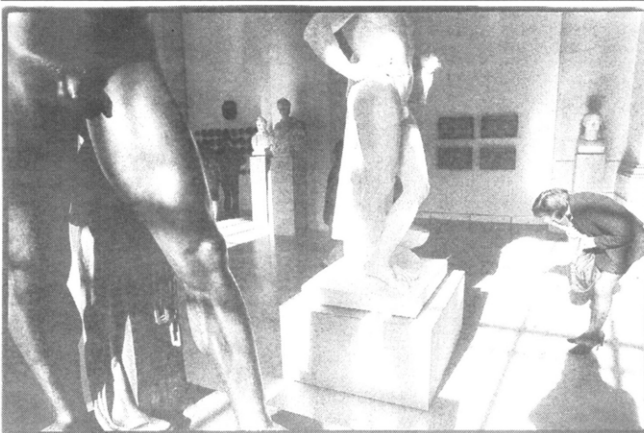
Redactievergadering

iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

vorig nummer

Y	S	H	E	D	O	N	I	S	T
S	P	A	L	A	P	S	T	A	
B	I	L	L	R	U	M	O	S	
E	T	T	E	R	S	U	J	E	T
E	S	G	O	D	S	E	T		
R	B	E	K	O	R	E	N	K	
R	U	N	F	U	T	P	I		
H	E	I	D	E	S	T	R	A	M
U	K	E	R	G	E	U	R	O	
L	E	T	O	O	G	G	E	N	
K	L	E	T	S	K	O	P	L	O

Proef het verschil

(foto Ivan Put)

zoekertjes

- ✓ Tegen fascisme, stalinisme, loonuitbuiting... SJW is nodig!
- ✓ Gezocht: 2 vrijgezell(ig)e jongens om rug aan rug met 2 toffe meisjes in het stadspark te zonnen. Schrijven naar: M.D. Schrijnmakersstraat 23.
- ✓ Erwin?! 't Is woensdag! Waar ben je?!? We hebben honger!
- ✓ Geen nood Inge de diertjes van pleziertjes zijn je NIET vergeten.
- ✓ Lang leve de Jozef II straat-posse.
- ✓ Gezocht: wijven met balkon en poes zonder kater voor persoonlijk vertier.
- ✓ Uithangsel bordje: binnen de minuut en tussen de lijntjes is extra balkon.
- ✓ To sex or not to sex. That's what life is all about! Willy shake.
- ✓ Fre, ik probeer tenminste mijne kots in mijn EIGEN bed te houden.
- ✓ Aanbod: mooie gevel met overvloedig balkon en bestand tegen natigheid.
- ✓ God is onder ons!

- ✓ Stijn C. tovert Cola om in Fanta!
- ✓ Voor de West-Vlamingen: Wat is een clitoris in het Engels? Een Shakespearre.
- ✓ Schumacher zoekt driewieler in goede staat.
- ✓ A.A. zoekt veilige grasmachine.
- ✓ Frans V. gezocht wegens frauduleuze aftrek-

**Tikkantoor
Devano**
016/490.890

**Tekstverwerking * Laserprinting
Lay-out * Tekstlinbreng**
Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,....
**Gespecialiseerd in
wetenschappelijke materies**
**Professionele aanpak
Jarenlange ervaring**

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

(advertentie)

- praktijken.
- ✓ Zit er een Haers in de boter?
- ✓ Gewillige wulpse lady van 3de lic. Rechten wil zich op alle mogelijke manieren onderwerpen aan de blonde Schumi-fan met het prikkelende laserlichtje.
- ✓ Stijn C. wil ook u graag eens voltanken. Super!
- ✓ Aan alle mensen uit 1e kan rechten: Er staan u heel heel heel erg nare tijden te wachten.

- ✓ Groetjes, de mensen die bijna over de finish zijn.
- ✓ 't Zij die onnozelaars van Sanders weer!
- ✓ Ik ben, denk ik.
- ✓ Borsthaarwedstrijd. Kandidaten kunnen zich aanmelden bij het Eenzame-Hartenburo van Musikologie.
- ✓ Lut Pil-imitatie lijkt op Jimmy B (op zoek naar homo-erotische fallussymbolen).

WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118
Tel: 23.70.30
Ma.-Do. 9 - 22u.
Vr. 9 - 20u.
Zat. 10 - 17u.

Tiensestraat 88
Tel: 23.70.02
Ma.-Vr. 9 - 19u.
Zat. 10 - 17u.

Naamsestraat 115
Tel: 23.70.03
Ma.-Vr. 9 - 19u.
Zat. 10 - 17u.

aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

agenda & ad valvas

DOOR BENNY DEBRUYNE

DINSDAG

- 18.30 u **VOLKSKEUKEN** 'Special vegan falafel-night', inkom: vrije bijdrage, org. Sociaal Centrum Sint-Servatiusstraat 1.
- 18.30 u **DEBAT** Theatermarché. 'Teater, en verder?' met Jolente De Keersmaeker, Dimitri Leue en Donald Maddier. Peter Antonissen is moderator, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.
- 20.00 u **CULT** Inleiding in Italiaanse Gothic Horror: duivels, heksen, dood en bloed, in AV 01,12, org. DEAD.
- 20.00 u **MUSICAL** 'Ain't misbehavin' in een regie van Jim Weaver door Melody Musical Productions. Een zwarte musicalshow met internationale cast en een orkest op scène. Reserveren: 22.21.13, in Stadschouwburg, toeg. 200/400/600/850, org. Cultureel Centrum Leuven.
- 20.00 u **FILM** 'Zyklus van Kleinigkeiten', Belgische zwart-wit film van Ana Torfs (1998) gebaseerd op de boekjes die de dove Beet-hoven bij zich droeg om te kunnen communiceren, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
- 20.30 u **CABARET** Theatermarché. Pomuzi, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.
- 22.00 u **CABARET** Theatermarché. Vrolijk België speelt 'Huppen in brak water', in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.
- 22.30 u **FILM** 'Solaris', meesterwerk van de Russische sineast Andrej Tarkovski (1972) (zie maandag), in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

WOENSDAG

- TENTOONSTELLING**, in Artforum-galerie (Diestsevest 19), toeg. gratis, org. Artforum vzw.
- TENTOONSTELLING** 'Architectuurprijs van de Stad Leuven -Wonen in een stedelijke omgeving, projecten 1994-1998. In de week open tussen tien en zes, in het weekend tussen een en zes. Nog tot 25 maart (maandag gesloten), in Kapel Romaanse Poort (Brussestraat 63), org. Cultureel Centrum Leuven.
- 14.00 u **FILM** 'Un Sac de Billes' van Jacques Doillon (1975), in Vlaams Filmmuseum en -Archief (Vanderkelenstraat 30), toeg. 50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
- 20.00 u **KONSERT** 'Johannes-Passion' van Bach door Koor en Orkest Lemmensinstituut, voorafgegaan door een inleiding door Johan Uyttendaele om 19:15. Reserveren noodzakelijk: 23.39.67, in Konsertzalen Lemmens, Herestraat 53, toeg. 200/300/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
- 20.00 u **FILM** 'Un Sac de Billes' van Jacques Doillon (1975), in Vlaams Filmmuseum en -Archief (Vanderkelenstraat 30), toeg. 50, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.

- 20.15 u **KONSERT** Aulakonsert door het Universitair Harmonie-orkest, olv M. Van Mechelen. Op het programma staat werk van Strauss, Holst, Mertens en Brossé. Reserveren: 32.37.68, in Aula Pieter De Somer, org. KU Leuven.
- 20.30 u **PERFORMANCE** Theatermarché. Sofie Degrauwe en Saskia De Coster: 'Haar knie kraakt als een yeer' en 'Assasin' door Klunne/dE Groep, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.
- 20.30 u **KONSERT** Pan Sonic (zie kader op pagina 9) Reserveren: 20.81.33, in Stuczaal (Van Evenstraat 2d), toeg. 200/250/350/400, org. Stuc.
- 22.30 u **PERFORMANCE** Theatermarché. W@N, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.
- 24.00 u **PERFORMANCE** Theatermarché. Hapening! fuil/performance/dans/video/multimedia/musicmusic/VJ/DJ, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 100/125/150/175, org. Kultuurraad.

DONDERDAG

- 20.00 u **FILM** 'Meensel-Kiezegem 1944', dokudrama, in Auditorium Vesalius 01.12 (Van Evenstraat 2b), toeg. gratis, org. CSC-Leuven, JS-Leuven en Masereelfonds.
- 20.00 u **KONSERT** 'Johannes-Passion' van Bach

Alfa

- 23/03 Lezing. 'Pompeï herontdekt' door Professor dr. F. Van Wonterghem, in MSI 00.14.

Crimen

- 23/03 om 20.00 u: Poppoll, in Ons Huis.

Germania

- 23/03 om 20.00 u: Literaire Nocturne i.s.m. DWB, in MTC Grote Aula.

Historia

- 24/03 om 22.00 u: Disco- en 70/80-fuif, in Blauwe Kater.

Klio

- 22/03 tot 25/03 Alternatieve Filmweek, in MSI. • 22/03 om 19.00 u: Avondpat, in Fak.

Medica

- 25/03 Verkiezingshow, in Doc's Bar, toeg. gratis.

Merkator

- 25/03 om 21.30 u: Kroegtocht, in

- door Koor en Orkest Lemmensinstituut, voorafgegaan door een inleiding door Johan Uyttendaele om 19:15. Reserveren noodzakelijk: 23.39.67, in Konsertzalen Lemmens, Herestraat 53, toeg. 200/300/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
- 20.00 u **KONSERT** Kegel Konsert door Het Collectief, bestaande uit Thomas en Benjamin Dieltjens, Toon Fret en Martijn Vink. Reserveren: 22.81.07, in Oratoriënhof (Mechelsestraat 111), toeg. 250/300, org. Cultureel Centrum Oratoriënhof.
- 20.00 u **TEATER** Tom Lanoye (zie achterpagina). Reserveren: 22.21.13, in Stadschouwburg, org. Cultureel Centrum Leuven.
- 20.00 u **TEATER** De Korre: 'De reis naar Dux', met Bob De Moor en Wannes Van De Velde. Nabespreking met de acteurs. Reserveren: 22.21.13, in Wagehuys (Brusselsestraat 63), toeg. 450, org. Cultureel Centrum Leuven.
- 20.15 u **LEZING** Thursday Lectures: Listening and Responding 'After Virtue' door Wil Derkse (Technische Universiteit Eindhoven), in Kardinaal Mercierzaal HIW, org. KU Leuven.
- 20.30 u **TEATER** 'De Theorie van Rosenfeld' van Jean-Luc Ducourt, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Tg Dood Paard speelt 'Mission Impossible'. Reserveren: 20.81.33, in Stuczaal, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

Plectrum.

Musicologica

- 23/03 om 20.00 u: Film. 'Seven Years in Tibet', in MSI 00.20, toeg. gratis.

Politika

- 24/03 om 20.00 u: Politika debat met Verhofsstadt (VLD), Van Peel (CVP), Geysels (Agalev), Erdman (SP) en Ancliaux (VU-ID21). Moderator is Jos Bouveroux, in MTC 00.10. • 24/03 om 23.00 u: Palm- en Hoegaerdenavond, in Politika Kaffee, toeg. gratis.

Romania

- 22/03 om 20.00 u: Debat: nut van een opleiding Latijn-Frans aan de universiteit.

VRG

- 23/03 om 20.00 u: Missing Link: België. Het proces, met de professoren Mathias E. Storme en F. Vanistendael, in De Valk, Aula Zeger Van Hee.

Wina

- 24/03 om 22.00 u: Kompetitebar, in RC-bar, toeg. gratis.

VRIJDAG

- KONSERT** Techno-punk van Gesmacks-versterker, in Los Buenos (Parkstraat 14), org. Los Buenos.
- 19.30 u **BENEFIETKONSERT** Konsert tvt Aktie Schoolslas en de sans-papiers met Romani (Koen en Dajo De Cauter, Vivi en Tcha Limberger), Didi de Paris, Altindis Abunezer (Koerdische Sazspeler). Info: 23.89.22, in Achturenhuis (Maria Theresiastraat 128), toeg. 400, org. Ako/Freinetbeweging.
- 20.00 u **ONTMOETING** Bart Massart 'Waarom als kristen aan politiek doen?', in Jan Stasstraat 2, toeg. gratis, org. Broederlijk Delen Werkgroep.
- 20.00 u **TEATER** De Korre: 'De reis naar Dux', met Bob De Moor en Wannes Van De Velde. Nabespreking met de acteurs. Reserveren: 22.21.13, in Wagehuys (Brusselsestraat 63), toeg. 450, org. Cultureel Centrum Leuven.
- 20.30 u **TEATER** 'De Theorie van Rosenfeld' van Jean-Luc Ducourt, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Tg Dood Paard speelt 'Mission Impossible', in Stuczaal, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.

ZATERDAG

- 20.00 u **KONSERT** Vocaal en Instrumentaal Ensemble OrSeCante, olv Arnout Malfliet speelt 'Officium Defunctorum van Tomas Luis de Victoria. Reserveren: 40.14.98, toeg. 250/300/350, org. OrSeCante.

ZONDAG

- KONSERT** Elke zondagavond na de New Harvestfilm treden in de Stucbar wisselende jazz-formaties op, in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.
- 20.00 u **DANS** Oriëntaals buikdansen: open dans- en presentatieavond, in Akteerstudio, Rijschoolstraat 19a, toeg. 100/150, org. Amana Dance Theatre, 016/23.90.51.
- 20.00 u **FILM** 'State of Dogs' van Brosens & Turmunkh, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
- 23.00 u **DANS** Open Buikdans- en Presentatieavond door het Amana Dance Theatre, in Akteerstudio (Rijschoolstraat 19a), toeg. 100/150, org. Amana Dance Theatre.

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** 'La Belle Equipe' van Julien Duviervier, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Hitchcock's Driesprong' van Frans Stijards, door InDèpendance Art & Pro. Reserveren: 20.81.33, in Brandweerkazerne (Vaartkom tg Silo), toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** 'State of Dogs' van Brosens & Turmunkh, in Stuczaal, toeg. 100/125/150/175, org. Stuc.

The Very Best of Tom Lanoye in Leuven

“Voor mijn part ontploft België, maar ontploft Vlaanderen ook”

onderdagavond komt Tom Lanoye met zijn nieuwe teateroernee naar Leuven. De NV L.A.N.O.Y.E met de nodige promo-talk, als het ware. Het is nu eenmaal onmogelijk om hem te interviewen zonder er politiek bij te halen.

Veto: Als ik 'The Very Best of The Artist Formerly Known as A Young Man' hoor, denk ik direct aan James Joyce en Prince. Zijn dat je grote voorbeelden?

Tom Lanoye: «Prince, ja en Joyce ook wel. Eigenlijk is het een combinatie van de twee. Het is zelfs een dubbele combinatie: muziek en literatuur enerzijds en high- en low-culture anderzijds. Ik zit in meer dan één opzicht in het verkeerde vak, gezien mijn neiging tot camp, glitter en glamour. Waarom dan Prince? Dat is — behalve dat de dwergachtige gestalte ook enige navolging verdient — omdat hij iemand is die alle stijlen en genres vermengt. Ik probeer op dezelfde manier met literatuur te werken. Door te zeggen dat ik niet meer wil functioneren binnen het kader van de gevestigde literatuur. Ik geloof vooral in een ambachtelijke traditie van schrijvers. Niet in een traditie zoals die wordt onderwezen op de universiteiten. Dat is een door academici — in mijn ogen schriftgeleerden — voor het gemak opgestelde volgorde. Die klopt vaak, maar die zegt niks over het ambacht. Dat is zoals de 'gids Michelin' je wel iets kan zeggen over de kwaliteit van de keuken, maar je niets leert over hoe je een zeetong moet bakken, laat staan een saus bereiden. Allez ja, dat zijn zo van die Tobbackiaanse vergelijkingen. Nu, de vergelijking met rockmuziek helpt zeer vaak. 'The Very Best of': dat principe is vrij normaal bij rockmuziek. In literatuur ook, maar dan heet dat verzamelde of gebloemleeste werken.»

Veto: Maar dat gebeurt dan meestal met poëzie natuurlijk. Het zou toch moeilijk zijn om bijvoorbeeld uit 'Kartonnen Dozen' twee of drie pagina's te halen en die samen met wat columns en gedichten te bundelen.

Lanoye: «Ik doe dat wel op het podium, hé. Op zich zou dat geen oninteressant — ik moet dat opschrijven. Het is geen oninteressant literair project om een bloemlezing te maken met fragmenten en die zo te schuiven dat wanneer je ze achter elkaar leest zonder overgang, er compleet iets anders komt. Dat is niet helemaal hetzelfde als in de rockmuziek, want songs zijn afgeronde gehelen. Daarom lenen gedichten zich daar ook het beste toe, dat klopt wel. Nu, ik heb regelrechte jaloezie tegenover popsterren, zelfs hier in Vlaanderen. Die maken een song en twintig jaar later wil iedereen die nog altijd horen op een optreden. Wanneer ik dat doe krijg ik de reactie dat ik eens iets nieuws zou moeten schrijven. Meestal doe ik dat wel, want ook in dit programma zitten een aantal nieuwe dingen. Er zitten ook een aantal dingen in die ik nooit eerder op een podium heb gebracht.»

Persoverzicht

Veto: Als je je oeuvre bekijkt, valt het op dat er twee periodes in te ontwaren zijn. In een eerste periode, zo ongeveer tot en met 'Kartonnen Dozen', vertelde je meer gewoon verhalen, terwijl het nadien met je columns, 'Gespleten en Beschten' en 'Het Goddelijke Monster' meer de politieke toer is opgegaan.

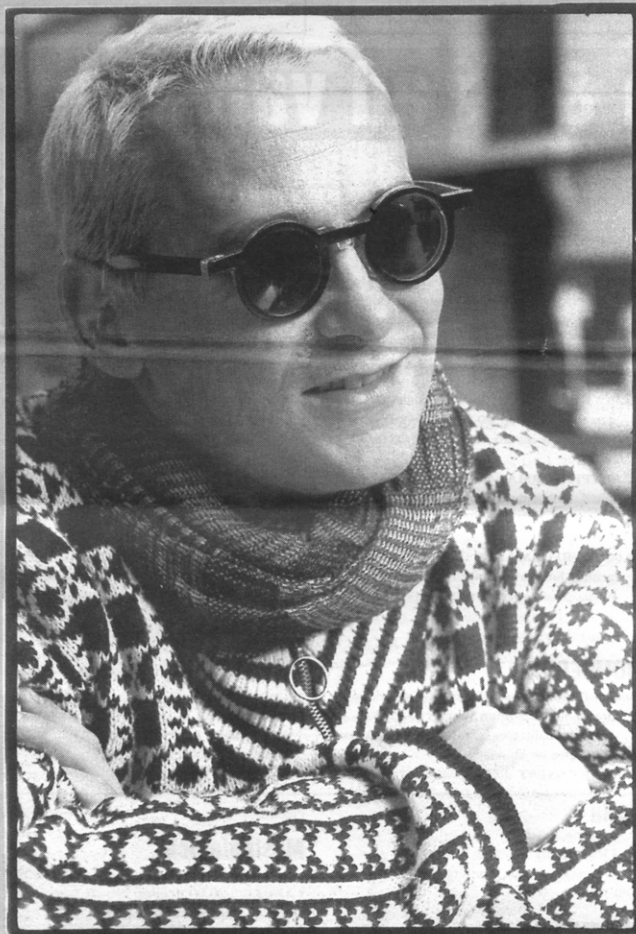
Lanoye: «Het is mijn uitdrukkelijke bedoeling — dat heb ik ook nooit onder stoelen of banken gestoken — om de politieke mitologie van de laatste twintig jaar aan de kaak te stellen. Wacht tot het tweede deel

komt, want wat dat betreft: you ain't seen nothing yet. Als ze dit boek al een persoverzicht vinden, dan gaan ze hun hart kunnen ophalen of uitbraken bij het tweede deel en bij het derde al helemaal. In die zin heb je dus gelijk, maar het gaat alleen maar over graden van expliciet of impliciet. In die zin zit er een nuance-verschil tussen 'Het Goddelijke Monster' en 'Alles Moet Weg', maar niet al te veel vind ik. Ik kan dat mee constateren, maar waarom zou dat niet kunnen? Ik snap niet hoe dat 'persoverzicht' als een verwijt zou kunnen klinken. Als het dan maar een briljant ge-

trouwen bij de SP? Twee bejaarden die in de frontlinie komen zeggen dat ze de jongeren een kans gaan geven, maar dan wel na de verkiezingen. Dan gaan ze het allereerste aftrapen. Tobback gaat niet mee onderhandelen en de andere gaat stoppen met voorzitter te zijn.»

Deliberatie

«Er is pas een Europese enquête geweest, waarbij gevraagd werd of de burgers geloofden in de democratie. Zevenenvertig procent van de Europeanen geloofde in de

“Altijd hetzelfde: ik begin te leuteren en voor je het weet staat je kassette vol. Sorry” (foto Ivan Put)

schreven persoverzicht is. Wat dat betreft heb ik trouwens niet veel klachten, dus dat vind ik best.»

Veto: De volgende stap van je politiek engagement zou natuurlijk zelf in de politiek stappen zijn. Het is een publiek geheim dat dat politiek engagement tegenwoordig vooral richting Agalev gaat. Hoe komt het dat de SP en Tobback je sympathie hebben verloren?

Lanoye: «Het is misschien redelijk persoonlijk en Tobback is ook begonnen. Ik meen dat. Met het samenlevingscontract heeft hij zo homofoob uit zijn nek liggen leuteren, dat vergeef ik die kloot nooit. In 'Het Laatste Nieuws' dan nog, onze populairste krant. Hij is immers iemand die net als ik moet weten dat woorden ook een vorm van daden zijn. Als Tobback zegt: 'smijt ze in Lokeren maar in de Durme, die migrantenjongeren', dan is dat in mijn ogen een gekodeerde vrijbrief aan zijn rijkswachters om te zeggen: 'voer maar de ijzeren hand'. En dan staan janken als er iets gebeurt zoals met Sémira Adamu, ik heb daar geen compassie mee. Wat heb je nu

democratie, in vrije meningsuiting. Italië scoort vijftienvintig en België: negentien. Negentien procent. Ik dacht onmiddellijk: ze zijn zo gek nog niet, die Belgen. Hoe die democratie hier inderdaad mishandeld en misbruikt wordt. Hoe het nu loopt met Delcroix, die al op voorhand weet dat hij senator is. Na alles wat er gebeurd is, komt de CVP zeggen: het zal wel een nachtmerrie geweest zijn, maar we verdienen toch zeven procent meer dan de Hollanders, — wat niet eens waar is. Men wacht tot Dutroux weer eens ontsnapt tot iemand zijn verantwoordelijkheid neemt. En niet eens omwille van dat feit, maar omdat ze een week later de Euro wilden halen. Ik heb toen ook gezegd in interviews dat de regering moest aftreden. Ik zat tijdens dat weekend in Holland voor een interview en Hans Van Mierlo — toenmalig minister van Buitenlandse Zaken van Holland — zat daar ook en zegt na het programma tegen mij: 'Dit is de eerste keer in mijn leven dat ik zo een belabberd feit zie dat een regering compleet zou moeten aftreden.' Dat was de

stemming internationaal en daarom alleen zijn Stefaan Declercq en Johan Vande Lanotte toen opgeofferd. Om internationaal ons imago enigzins op te poetsen en mits enige deliberatie toch nog de Euro te kunnen halen en niet omwille van de redenen die ze nu allemaal aanhalen.»

Kniebroeken

Veto: Ook een vernieuwingsbeweging als ID21 heeft daar niets aan kunnen veranderen. Heeft Bert Anckaers gefaald?

Lanoye: «Bert op zich heeft niet gefaald. De beweging wel. Ik heb voor Bert ongelukkig veel respect. Dat is één van de weinige mensen die toen effectief zijn nek heeft uitgestoken. Ik heb wat dat betreft kritiek op Agalev en dan vooral Jos Geysels, want die had de mensen van ID21 in een vroeger stadium moeten waarschuwen voor wat nu gebeurd is. Dat zijn nu een centrum-rechts, nationalistisch discours moeten steunen en dat bij verkiezingen die — om alles nog meer toe te dekken — nog kommu-nautairder zullen zijn dan vroeger. Vincent van Quickenborne heeft de stap gezet vanuit een unitaire beweging, gesteund door de Coudenberg-groep, lachende met het hele Vlaamse eenerzijds-arsenaal van vendelzwaaien, kniebroeken en lands-knechttrummels, om dan ineens de Vlaamse Leeuw te staan zingen. Daarom moet ik dat nog niet doen, ook al heb ik deelgenomen aan de gesprekken.»

«Ik heb van het begin tegen Bert Anckaers gezegd dat het grote probleem van de VU het nationalisme is. Als hij nu eens openlijk zei dat hij niet separatistisch is, alleen dat al. Ik ga niet het aanhangsel spelen van een nationalistische partij — zelfs niet van de Volksunie — die volzit met een aantal zeer eerbare mensen, maar waar ook een aantal onvoorstelbaar foute rechtse klootzakken tussentussen. Nu, voor mijn part ontploft de staat België, maar ontploft Vlaanderen ook. België is natuurlijk historisch gezien een nogal rare constructie, heel onnatuurlijk, maar dat is het Vlaanderen dat wij nu kennen ook. Dat Vlaanderen nu opereert als het zelfstandige, liere, trotse Vlaanderen, is een constructie van België. Eigenlijk zouden ze België dankbaar moeten zijn. Zeeuws-Vlaanderen en Frans-Vlaanderen zijn verdwenen. Een stuk van Henegouwen is erbij, Brabant en Antwerpen en dan een stuk van Limburg. Ons West-Europese Koerdistan, dat eigenlijk over Nederland, Duitsland en een stuk België ligt. Als je dat gezegd dat België geen historisch ontstaan heeft, op Vlaanderen ook toepast, dan schiet er geen reet meer van over. Als je het hele discours van: 'De Walen profiteren van ons, want er gaat geld van ons naar hun en we spreken niet dezelfde taal en er zijn mentaliteitsverschillen', nu eens toepast op Vlaanderen. Leg die drie punten tussen Limburgers en Zuid-West-Vlamingen, dan klopt dat ook. Er gaat geld van Zuid-West-Vlaanderen naar Limburg, ze spreken niet bepaald dezelfde taal en ze hebben niet dezelfde mentaliteit. Moeten we daarom Limburg afstoten? Ik vind van niet.»

«Er zijn zo'n belangrijke problemen: de staatschuld, stemrecht voor migranten, justitie. En waar gaan de verkiezingen over: over fuckin' faciliteiten rond Brussel en over het onveiligheidsgevoel. In Antwerpen is daar een enquête rond gevoerd en dat gaat dan over hondenstront en zwerfvuil. Als je dat vergelijkt met steden als Londen of Parijs, dan is dat onveiligheidsgevoel hier zo onwezenlijk. We leven hier in een dorpe sfeer vergeleken met de rest van de wereld. Als wij willen rijk worden en het centrum en de valen willen zijn van Europa, zullen we er ook een deel van de naden bij moeten nemen. Dan zul je inderdaad een beter uitgeruste politie moeten hebben. In hoofdzaak zullen die verkiezingen ook niet over Europa gaan. We hebben niks over die Euro te zeggen gehad, dat is nochtans een ongelooftelijke verandering in wijf gaan het hebben over hondenstront, zwerfvuil en faciliteiten. Ik ben niet echt kontent, maar ja.»

Maarten van Meer

Voor meer info over het optreden: zie agenda.